SỐ THỨ 3056 SIX PAGES NGÀY THỨ TƯ 31 OCTOBRE 1928.— NGÀY 19 THÁNG CHÍN, NĂM MẬU-THÌN SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 21

Do Viện Viễn Đông Bác Cổ (EFEO) đặng nguyên Châu bảng chữ Khơ Me Xưa Quan Viễn Đông (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

QUINQUINA COUSIN

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 9619

GIÁ BÁO
ĐÔNG-PHÁP
Một năm..... 12$00
Sáu tháng..... 6.30
Ba tháng..... 3.50
Mỗi số mười xu..... 0$05

NHỰT-BAO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA
Nhà báo ở đường Lucien Nonard số 42 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỢ
Gởi đây thép nói hỏi: SỐ 283-Saigon

Bưu báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng hàn thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỢ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho lóc báo ở bên Pháp-Quoc
Davignon, Beurdet & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

CUỘC MỞ HỘI-ĐỒNG QUẢN-HẠT

Ngày 15 Octobre 1928

Bài diễn thuyết của quan Thống-đốc

(Tiếp theo)

Các điều tấn-bộ theo phương-diện tinh-thần có lẽ còn quan-trọng hơn nữa. Bấy lâu nay thì các tỉnh ở hướng đông có tiếng là tỉnh nghèo đã ở ngoài vòng trào-lưu canh-nông tương-tế. Nhưng mà trong mùa rồi, hết thảy mấy tỉnh ấy, trừ ra có một tỉnh nói trước là tỉnh Tây-ninh, đã thật-hành nên việc sáng tạo hội canh-nông tư-bổn; tuy rằng mấy hội ấy chẳng tự xưng làm lớn cuộc như trong các tỉnh có ruộng nhiều, chớ cũng đã khởi đầu làm nên những việc vui lòng đẹp dạ.

Trước đây, mấy người làm ruộng nhỏ chẳng biết lợi dụng trọn bề cuộc canh-nông tương-tế; chớ ngày nay người cũng lần lần cậy đến và đã thấy công hiệu khá rồi. Trong năm 1927, những số bạc cho vay nhỏ không quá 1.000 đồng, cộng lại tới số 762.000 đồng, đã đặng một phần mười số tổng-cộng cho vay; còn năm trước thì số bạc cho vay nhỏ, hết thảy có 361.000 đồng, sánh lại thì cách cỡ một năm mà số cho vay đã hội nhị. Về phần sáu tháng đầu năm nay thì cuộc cho vay nhỏ đã gần tới số một triệu đồng bạc, chia cho một ngàn sáu trăm người làm ruộng vay; tính theo mực trung bình thì mỗi số cho vay là sáu trăm đồng bạc.

Cái ảnh-hưởng của các hội tương-tế tư-bổn trong sự hành vi của cuộc cho vay có thể ruộng đất của người bổn-xứ đối đãi với nhau ở tại Nam-kỳ, đã phát hiện rõ ràng hơn hết. Chỗ nào có hội canh-nông tư bổn thì hội ấy thành ra đường như một cái co-quan để hạn-chế cuộc cho vay theo mực trung-bình, và tuy việc làm của hội ấy chưa đặng lớn lắm, chớ cái phần tiền lời của cuộc cho vay có thể chơn điền-thổ đã sụt xuống nhiều rồi. Cho đến đổi một hai khi, nhứt là trong tỉnh Gocông đã thấy vậy, miễn có tin cho hay gần lập ra một hội tương-tế tư-bổn, thì mấy người chuyên nghề cho vay hoặc là gặp dịp cho vay, cả thảy liền giảm đều bớt buộc của họ ít nhiều.

Nhờ có mấy hội tư-bổn và cuộc cho vay của mấy hội ấy mà, dầu ai tưởng khác, chúng cũng có thể chắc rằng thiết lập được một cuộc cho vay có thể chơn ruộng đất mà do theo các bảng-khoản cước trong bộ điền-thổ của người bổn-quốc kêu là địa-bộ. Vậy thì người ta có lý mà tưởng rằng công-hiệu của các hội ấy chẳng phải là không ảnh-hưởng trong sự lập ra mấy cái ngân-hàng tư mà ngày nay đương thấy cho vay có thể-chơn điền-thổ theo thể-lệ càng ngày càng giống với thể lệ của các hội tương-tế tư-bổn vậy. Người ta chỉ nên mừng mà thấy trong một thời-kỳ mà có nhiều cái ngân-hàng tư và nhiều hội tương-tế tư-bổn; mấy cuộc ấy không có tranh nhau mà lại bổ khuyết cho nhau mỉ-mãn, vì cuộc cho vay nào thì vẫn có riêng phần nấy. Ngân-hàng thì lo riêng việc cho vay lớn ở ngoài phạm-vi cuộc canh-nông tương-tế. Theo lý thì mấy hội tương-tế không đặng cho vay những số bạc từ một muôn đồng sắp lên, trừ ra khi nào có một hội ủy-viên cho phép riêng mới đặng; điều-lệ ấy đã tuân theo nhặt-nhiệm. nên năm nay, cho vay ra chỉ có ba số tiền lớn theo hạng đó mà thôi, và nên mau mau nói ra cho biết rằng tuy số cho vay lớn giảm lần, chớ bề mở-mang công-việc làm của các hội tương-tế không có chút nào chậm trễ vì bớt có vài số cho vay lớn mà thêm nhiều số cho vay nhỏ thì bù lại đã thấy có dư.

Dầu các điều trông thấy ấy làm cho vui lòng đẹp chí đến bực nào, bổn-chức cũng vẫn cho đó là một bước đầu của cuộc đỡ-sộ còn phải thật-hành thêm đặng bổ-ích cho bề canh-nông trong-cậy của người bổn xứ. Muốn chắc đặng thành công thì nên quả quyết làm cho các hội canh-nông tư-bổn khuynh-hướng về bổn cái mục-đích sau nầy:

Làm cho thêm đề những cuộc cho vay nhỏ đặng truyền bá chủ nghĩa canh-nông tương-tế trong đám nông-phu bề thế nhỏ;

Khuyết-trương cuộc hành-vi của mấy hội nhỏ trong tỉnh đặng làm cho cơ-quan tư-bổn gần với nhà nông bổn xứ;

Làm cho các hội tư-bổn có thể lấy vốn riêng của mình mà cho vay, đặng nhiều chừng nào càng hay chừng nấy;

Đề-hòa vì gồm lại một mối cuộc hành-vi của mấy hội tư-bổn ở trong các tỉnh.

(Còn tiếp)

Báo nghỉ lễ

Nhân dịp lễ Các Thánh Nam Nữ (Toussaint) các tự các sở đều nghỉ bữa thứ năm 1er, thứ sáu 2 và thứ bảy 3 Novembre 1928, nên báo L. T. T. V. cũng xin kiều lỏ cùng độc-giả chư tôn nghỉ xuất bản trong ba ngày ấy.

Tòa Soạn.

Tin Chánh-phủ

Về việc nhập-cảng hữu-hạn các thứ rượu mạnh ngon của ngoại-quốc.

Chiếu theo điều-lệ của nghị-định ngày 14 Novembre 1927 và các hiệu-dụ ở trong lệ thông-tư số 2351 D. R. ngày 12 cũng một tháng ấy, thì việc cho phép nhập-cảng các thứ rượu mạnh ngon của ngoại-quốc phải tuân theo mấy điều buộc sau nầy:

1) Chỉ-dụ ngày 9 Juillet 1927 lập ra là để cho chủ nhà-hàng, quán-cơm, quán-rượu buởng-dùng mà thôi, nên đơn xin nhập-cảng phải chính tay mấy người ấy trình, chớ mấy nhà chuyên nghề nhập-cảng trình chẳng đặng.

Nhưng mà, muốn thêm đề công việc buôn bán của mấy chủ nhà-hàng, quán-cơm, quán-rượu, nên cho phép mấy người ấy tùy ý chỉ trong đơn của mình lện của mấy nhà buôn hay là mấy người lãnh chở hàng-hóa, đặng cho bọ đóng thuế thương-chánh mà lãnh rượu mạnh ngoại-quốc cho mình.

2) Trong đơn phải chỉ cho biết rượu cần dùng trọn một năm tới. Cần phải ghi riêng cho rõi cuối tháng chạp tây là bao nhiêu.

3) Đơn phải nạp tại dinh Hiệp lý bổ-xứ trước ngày 1er Décembre của năm trước năm nào mình cần mua rượu.

∴

Trong tháng Décembre tới đây, tại Hanoi sẽ nhóm Hội Ủy-viên lo việc cho phân rượu mạnh ngoại-quốc cho nhập-cảng tại Đông-pháp trong năm 1929.

ĐIỂN-TÍN

ĐẠI-PHÁP

Người ta đem ra được 17 cái thây của những kẻ bị tai hại nơi thành Vincennes.

∴

ĐỨC-QUỐC

Cologne. — *Hai đứa ăn-cướp hãm nghèo, anh em Ien Heider, 24 và 22 tuổi, tội ăn cắp và tội cướp, đêm hôm 22 Octobre bị linh tuần thành nhìn mặt được ngoài đường và rược nã... Hai đứa ăn cướp lật nhằm bốn linh rồi, liền nhảy lên xe lửa đang chạy, sáng sớm thì thả nơi tay. Chúng nó nghĩ rằng có máy nó bỏ hành xuống xe. Một đứa thì chèm máy xe cho chạy mau hết sức, đứa kia thì bắn những kẻ rược theo sau. Thiệt may có một cái xe hơi của sở tuần thành chạy theo kịp xe lửa, song ăn cướp trốn khỏi có chạy trốn trong rừng nhỏ. 500 tên linh cảm sáng có đến rọi cây ăn cướp đó trọn một đêm. Sáng ngày linh mang giáp có bắn trái phá xe được tên đi-rơ-tép nhỏ. Còn thằng lớn thì thoát khỏi trong tức ba đã. Ba tên linh bị nơi tích, song nhẹ.*

∴

Tên cướp ran ở Cologne đã trốn khỏi hôm hôm 24 Octobre, nay bị linh tuần thành Pusseldorf, vậy trong rừng Genreth.

TIN CHÁNH-PHỦ

Quan Toàn-quyền có tiếp được bức điện-tín của viên Hội-đồng Quản-hạt gởi sang lúc ban sơ trước khi nhóm, nội ngài đặp lại như mấy lời nầy:

« Bổn-chức phần riêng thiệt hân-hoan mà đề lời chúc-tụng của viên « Quản-hạt Nam-kỳ gởi sang cho đức « Hiền-quốc và quan Thuộc-địa bộ « trưởng-chức. Bổn chức xin cảm ơn một cách sốt-sắng các vị đại-biểu về « vì lẽ trong lúc điện-tín ấy, và sau « lời tỉnh các ngài thừa dịp tỏ dấu « riêng cùng bổn-chức ».

« PASQUIER »

Làm phải phải khen

Nói đến tiếng làm phải nầy thời trí hèn tôi tự nghĩ, dầu một người còn trong vòng thời quai vạc kiếm, đói vai còn hoằng hoại hai chữ bần sĩ, tuy người nghèo bạc nghèo tiền mà giàu lòng bác ái, có dạ nhiệt thành, biết thương đồng loại, cho hay rằng việc nghĩa vụ của người làm thật là mấy mươi con con mà có ích cho người đời, đáng treo gương nghĩa hiệp thì cũng phải tặng phải khen là lẽ cố nhiên, chớ nói gì hàng phú bộ bỏ ra gia tài chất đầy bộ, giấy sấn đầy tủ, cũng vì đều nghĩa cả mà cất học đường, nhà thương, nhà thi đặng giúp ích cho đồng bào làm ân cho xã hội thì cũng đáng khen thật; Song lẽ riêng khen nầy không có giá trị là bao cho bằng người nghèo nàn mà biết điều nghĩa hẹp thì qui trọng là dường nào, vì với riêng khen trên kia thật là một cao một thấp.

Nầy giờ tôi vì luận đông dài chẳng ngoài vì đề nghĩ tiếp mà chưa kịp cạn lời việc nghĩa nọ mà tôi đang khen đây chắc sao cũng để phiền cho độc giả chư tôn chả lì. Ấy vậy tôi xin chỉ ra sau đây cái nghĩa cử nầy hoa may cho người bỏ sẻn lấy đó làm gương, tưởng cũng một điều giúp ích cho nhau trong phần muôn một.

Bữa dịp nhỏ lại là ngày mồng 8 tháng 10, tôi ngồi xe lên Nam-Vang chẳng ngoài vẫn để thương cuộc, được chut giờ dư tôi mới lần đường đi bước đặng mà hỏng mắt, đi quanh quẩn giờ lâu, đang kia đi lại 1 người A nam ăn mặc áo tây nhìn quả là bạn cố giao từng vì việc bận quan mà đến xứ nầy, tư lự đến nay mới gặp, tôi bắt tay mừng rỡ rồi mời bạn lại tử-quán mé sông lục bằng gọi là « Point des Baguettes » trước giải lao sau trò chuyện.

Dầu tôi chưa kịp mở lời chớ có lẽ độc giả chư tôn chân biết, người mà mình đã gọi là bạn cố giao có kết lâu ngày gặp gỡ thì bất bao là câu chuyện, tôi mừng vì tha hương mà ngộ cố tri, còn bạn tôi thình linh mà gặp tôi lại càng mừng hơn nữa, cho nên chén tạc chén thù rất nên vui vẻ, tuy bạn tôi là người đồng chí, nhưng mà tôi còn mới ép, lại nhắc cho bạn tôi nhớ lại câu « Trí kỷ tương phùng hà bất thiểu », tôi vừa dứt lời bạn tôi cười xòa, thật là một bữa ăn thường mà có vẻ đậm đà thâm thúy.

Tôi thừa dịp bạn tôi trong lúc hân hoan mới hỏi qua việc gia đạng cho biết, bạn tôi cười buồn mà đáp rằng: Tục ngữ rằng vì, đất cũ dải người mới, nhưng mà câu cách ngôn nầy trái hẳn với cảnh đời của tôi. Nầy anh, tôi ở xứ nầy cũi lục làm ăn cơ nghiệp lại gần bảy năm trường, chả biết tôi có tiền khiến con trai chị chi với con ma nghèo mà nó cứ xấn bẩn bên tôi, tiền bạc thì nghèo mà giàu con hơn chúng bạn.

Tôi thấy sắc mặt bạn tôi không được tươi cười như mới nầy, tôi mới để lời khuyên giải chẳng ngoài bốn chữ « thì cục thời lai » là cái đường đời của mỗi người trên thế, hơi đâu mà bạn chác thảm mua sầu cho bạo mòn qui thể, bạn tôi gật đầu và mỉm cười.

Tôi thấy mấy đen kéo mịt, chắc sao trong giây phút đây trời cũng đổ trận mưa lớn, bèn từ bạo tính tiền rồi bạn ra về cho sớm, lúc bạn lộ gặp một bà-già tuổi quá thất tuần, nội thôi mình gầy chơn đi không vững, mặc quần áo vải đen, đầu có vấn khăn rằng miếng chả, áo quần ba nẩy khâu và khắp nơi dường như giữ lấm cho an tịnh thì hết. Tôi mé Biên-hòa: phải có sự tin chịu và tâm-tình, hôm qua

(Coi tiếp qua trang nhì)

CHẤN HƯNG PHẬT GIÁO

(Tiếp theo)

Khoản tư. — *Người trong thế gian nầy, giữ làm một đời là trăm năm, mà nghĩ lại cũng như nhảy mắt, như lửa đá nhân, sớm còn tối mất. tan hiệp y như bọt nước Vì biết sự ở đời mau lẹ như thế, thì khá ra theo gian là điều tranh danh đoạt lợi kia, mưu sống kế no để làm ra của, hại lẫn nhau, v. v.. mà còn làm được cái thấy thay, huống chi sự niệm Phật là để hơn hết mà không làm. Kinh Qui-Nguơn dạy: Phải niệm Phật cho thường, một câu Nam Mô A Di Đà Phật đứng cho quên mất, để vào trong lòng, mỗi niệm vậy thường bày ra trước mặt, niệm thường hoài cái tâm không hở, có việc chi niệm như vậy, không việc chi cũng niệm như vậy. khi đau ốm cũng niệm như vậy, con lành mạnh cũng niệm như vậy, còn sống đây cũng niệm như vậy, gần giờ làm chung cũng niệm như vậy. đi đứng nằm ngồi cũng niệm như vậy, sớm ngủ cũng niệm như vậy, thức giấc cũng niệm như vậy, một câu niệm Phật nầy mà được nằm lòng, thì chẳng nhọc khẩy mồng tay hằn được về Tây-Phương, nào phải hỏi thăm ai.*

Chúng sanh rằng: Dục xuất luân hồi kiếp, trường lại có câu niệm Phật nầy là thứ nhứt. Phật nói: Câu niệm Phật như mộ tường dứt phá thành.

Đời nay, có nhiều người muốn hưởng vinh hoa phú quí cho lâu dài, mà không ưa làm các việc phước đức, có nhiều người muốn thoát rồi đặng sanh tử mà hưởng phần an vui trên cõi Trời, mà không cần mần gắng công niệm Phật, thì chẳng khác nào như chim con kia lồng cánh chưa đủ mà muốn bay cao, như cây kia chẳng gốc rễ mà muốn thạnh mậu.

Lấy sự trồng đậu ra đậu, trồng dưa hái dưa, thì con người đều có nhơn quả; hễ cái hình ngay thì cái bóng ngay, cái lòng là vậy thì sanh làm việc qui'ợ. Những điều nầy, chỉ cho người đời muốn biết lẽ tu hành chánh đáng phải lo toan:

Mười điều giới-luật: một là không đặng Sá Sanh. Hai là không đặng Trộm-cướp. Ba là không đặng Tà-dâm. Bốn là không đặng Vọng-ngữ. Năm là không đặng thêu dệt lời nói mị. Sáu là không đặng hai lưỡi. (Lưỡng thiệt tam). Bảy là không đặng ác miệng hỗn hào, lời nói dữ. Tám là không đặng Tham gian. Chín là không đặng Sân-hận. Mười là không đặng Si-mê.

Mình giữ cho mình được trọn vẹn, qui hơn là biểu người khác hay muốn người khác giữ cho mình; kinh Phật dạy rằng: mỗi người đặng mạnh giỏi sống đặp, bằn lòng gần chi mà niệm Phật, mình niệm cho mình thì mười phần đặng trọn. Còn như sau mình chết rồi, người còn rống đó có hương tưởng mình mà mười thợ tụng kinh chay mấy ngọ đi nữa, thì công đức cộng duy được cả thảy có bảy phần, chia ra cho người đứng cúng mười đó hết 6 phần; còn vong thì hưởng được có một phần, còn ba phần tiêu tán mất hết.

Thì cái sự niệm Phật qui báu là dường nào?

Khoản năm — *Con người ở đời, phải nhớ hằng ngày. mình có thân thì có Đò Khổ. Lúc đò lở:*

Tham-sân: nếu làm việc bố thí thì là hà đặng. Qui phục: giữ cho tròn giới-luật thì khỏi. Sân-hận: nhẫn nhục đặng thì hết. Tối-mê Biếng-nhát: phải có sự tin chịu và tâm-tình. Hôm qua giữ làm cho an tịnh thì hết. Si mê: học tập kinh tri-huệ thì không có.

Tứ khổ là: Sanh khổ Lão khổ, Bịnh khổ, Tử khổ. Sanh ra khổ, nhỏ nhỏi, bò nhắp, cực nhọc lo lắn cho đến lớn Lão-khổ, già cả, lụm cụm, da dàn gân mỏi, lờ lợt. Bịnh-khổ, đau nhức, rên siết, thuốc đặng, miệng hôi. Tử khổ, vật mình, trăng trở, sa Địa-ngục, hành hình, đầu thai.

Sáu pháp (lục đồ) như chiếc thuyền, tứ khổ như Bể ái, thuyền ưa sược được qua Biển thì bờ đất Tây-phương thấy liền. Thì khó gì cái câu niệm có 6 chữ Nam Mô A Di Đà Phật mà không chuyên cần, mà về Tịnh-độ cho mau cho dễ. Người sanh trong thế gian nầy, như ở trong một cái thành mà từ giảng lửa cháy dập, mắc cái nghiệp lành dữ chi đó, mới có cái thân nầy ra. Có người thì đặng ở trường thọ, có người thì chết yểu, chết non, người thời tàng tật, duyên có sao vậy? Chẳng qua là: lành hưởng nghiệp lành, dữ mang nghiệp dữ, vay vay trả trả, gọi là nợ trái oan. Người sanh trăm tuổi, kể sanh một tuổi, cũng không trốn khỏi cái chết một lần, thì cái cõi thế-gian nầy như cái « Bến đò » đưa đưa rước rước vậy.

Đời thế-gian nầy, ai ai sanh ra cũng có ngũ trược ác thế và tam nghiệp chướng đeo dính với thân. Mà cả bao la thiên địa, duy có một ông Phật xác hay cứu đặng. Thế thì chuyên cần niệm Phật, việc dữ hóa lành, phép niệm Phật hay con phép vậy.

Khoản sáu. — *Phép cầu sự học đạo, phép niệm Phật tụng kinh, đều ở vào cái Tín Hạnh Nguyện.*

Tín, là tin chịu, tin theo lời vàng tin niệm Phật, tin vãng sanh.

Hạnh, là khổ hạnh. làm theo bề tác đa hạnh, cực nhọc chẳng hay màng, biết có Phật mà chẳng biết có thân.

Nguyện, là cầu nguyện kết cội lành, nguyện giữ Tam-qui Ngũ-giới, nguyện cầu tu thành quả vị. Nên có câu: Nhơn hữu thiện nguyện, thiên tắc tùng chi.

Luận như người tu-hành. chơn tinh chẳng thấy tánh, thấy tánh chẳng thấy linh, giữ niệm một câu Nam Mô A Di Đà Phật, đứng cho quên mất, như nương dựa một lóa nải Tiê-ải xỉ đặng chẳng rủng.

Xưa nay, nhiều trang tu hành theo Phật, mới chữa đốt hương đương học, vang vái được mình bình an sức khỏe, cầu mình mau lành bịnh, cầu thọ hay cầu siêu cho đời thân, tuy có lòng tinh tấn, mà không lập nguyện làm hạnh cầu về Tịnh độ. Mà rủi ro cho mình có một việc chi chẳng lành xảy ra, thì lại hoàn Phật sao không bảo toàn, nói Phật không linh. huốn tu làm sao mà ngày ngày cầu tới thường thường thì mới nói rằng tràng pháp

Ấy vậy, những trang tu hành phải hay xét nghĩ: ngày ngày cố duyên gặp đặng Phật pháp, phải xét chỗ cội gốc đừng theo ngọn: một lòng sáng láng tu cầu về Tịnh-độ, cũng như người đi đâu xa mà nhớ nhà muốn gấp về. Thì phải thường niệm Phật xem tới, mới lòng cung kính lạy lục đức A Di Đà như chầu mới vị ấy vậy. Đề Càng ngày càng gần, tâm khẩu mình với Phật in nhau cách Phật ở đàng giờ.

(Coi tiếp qua trương nhì)

HỘI CỬ NGHỊ-VIÊN THƯƠNG-MẠI NAM-KỲ

Cùng liệt-vị cử-tri và đồng-nghiệp hữu,

Ngày 8 Novembre nầy là ngày đồng-nghiệp hữu chọn hai vị nghị-viên thế mặt cho đồng-nghiệp hữu giữa hội Thương-Mãi Nam-kỳ, để vực quyền lợi chung cho trường Thương-Mãi của người Annam. Ông NGUYỄN-VĂN-SỰ biệc danh là FRANÇOIS SỰ, chủ-tiệm bán hột-xoàng Saigon, trường đồng-nghiệp hữu đã tăng nghe danh, nên không quen cùng biết, với tôi là LƯƠNG-VĂN-THẬN, huyện-hà , hộ-trưởng hộ thứ nhì Saigon, thâu-khoán, nghị-viên thương-mãi mãn khóa, ra xin nhờ tiếng thăm của đồng-nghiệp hữu công-cử.

Riêng phận tôi, nhờ ân đồng-nghiệp hữu công-cử vào hội Thương-Mãi đã hai khóa, từ năm 1920 tới năm 1928. Nhờ vậy mà tôi đặng tăng-trải việc hội. Nhờ vậy mà tôi hằng vực quyền lợi chung giữa hội. Lúc bấy giờ tôi lại đặng rảnh-rang thong-thả hơn xưa. Tôi tưởng tôi có thể làm trọn phận trách-nhiệm tôi, hơn mấy năm trước nữa, nên tôi chẳng thẹn mà ra xin nhờ tiếng cúcưa liệt-vị cử-tri thêm một lần nầy.

Lần nầy, tôi lại đứng chung một bàn-danh với ông François Sự cho đủ số hai người, tiện cho đồng-nghiệp hữu bỏ thăm, khỏi thất công chọn lựa. Vì sao tôi chọn ông François Sự mà đứng chung, tôi xin giải:

« Hội Thương-mãi là một hội đặt biệc để lo riêng về trường Thương-mãi trong xứ. Người vào giữa hội thế mặt cho đồng-nghiệp hữu chẳng lo chi khác hơn là vực quyền lợi thương-mãi. Vực thế nào? Vực quyền lợi tư, quyền lợi riêng của một nhà đại thương, là vực quyền lợi chung cho cả thương trường Annam, chung cho cả đồng-nghiệp hữu. Phần lại, vực quyền lợi chung cho cả thương trường Annam, chung cho đồng-nghiệp hữu, tức là vực quyền lợi riêng cho một thương-gia. Thế thì người thế mặt cho đồng-nghiệp hữu đây, phải là:

1° — Nhà đại thương. Ông François Sự là chủ tiệm bán hột xoàng, rõ là một nhà đại thương. Người đại thương biết cần lợi tư của mình, mới biết cần lợi chung cho đồng-nghiệp hữu;

2° — Người ấy phải là nhà buôn bán ở Saigon và có tánh cần mẫn sớt-sáng.

Ông François Sự là người buôn bán ở Saigon, tuổi mới ngoài ba mươi, còn đan sớt-sáng, gân guồi với hội, nâng thù-tạc văn-lại với các thương-gia, thấy việc qua lại mỗi ngày thước mắt, rõ mảnh lới thương trường, rõ thời cuộc thạnh-suy mà do dắc. Riêng lo một mối lợi thương mãi, lại ở gần, thì khỏi sợ xy hỏi nào mà thiệu mất; cũng bởi, liệt-vị cử-tri biết, nghị-viên ở xa vì bận việc,mà không đi hội, để bề trễ lợi chung. Rốt lại ông François Sự dựng nỗi một nhà đại thương trong xứ nầy chẳng phải là hư danh trong trường thương mãi, lại thêm, từ ra buôn-bán tới giờ, tiếng tốt càng ngày càng thêm, danh thơm càng ngày càng nực. Ông François Sự xứng đáng cho tôiđứng chung.

Ấy vậy, anh em tôi mo g ơn liệt-vị cử-tri và đồng-nghiệp hữu, ngày 8 Novembre nầy chịu khó đến bỏ thăm công-cử anh em tôi vào, ấn nguyện minh tâm khắc cốt

LƯƠNG-VĂN-THẬN,
NGHỊ-VIÊN MÃN KHÓA.

LÀM PHẢI PHẢI KHEN

(Tiếp theo)

ào ca sa của hòa-thượng, bạn tôi đông mỗi thương tâm liền kêu bà-già nầy ngừng bước và hỏi lý lịch thì bà ấy đáp rằng : Tôi gốc ở Tân-châu (Chaudoc) có một người con thường đi ban ghe chài, lúc con tôi ở nhà thì gia đạo bình an, còn lúc nó đi khỏi thì con vợ nó đẻ tôi dường như tôi móc ra nào cắt với su đâu lối đồng hai mà trao cho bà, lại tỏ dấu thương yêu bà-già nầy lắm, nên căn dặn bà nầy nếu chưa kiếm được con, xin bà lại nhà tôi số . . . mà ở đợ đặng ngừa con phong vũ bất kỳ, nếu bà ngại mà ăn tuyết năm sương màng trời chiếu đất thì tôi e cho phong thổ bất đồng mà khốn, bà sẽ đợ đặng mà lui chơn.

Thấy ông bạn tôi giàu lòng vì nghĩa thì tôi cũ xin phép người đặng để qui danh qui tánh của người và nêu gương nghĩa cử vào báo chương cho đoàn hậu tấn xem chung mà noi gương nghĩa hiệp, thì ông bạn tôi cứ nói rằng : Nếu anh muốn viết bài vào báo thì tôi chẳng dám cang,song lẽ tôi xin anh đừng nêu tên hèn nầy vào báo dường như có ý khoe khoan,hỡi vậy cho nên tôi không chỉ danh người vì nghĩa là hỡi ơi.

Vì lại ông bạn tôi thật nghèo mà cứ chỉ dường như quân tử trương phu, biết thương người lỡ bước trái chưa thật cũng nên khen đó, chớ nói gì thứ người giả mặt trượng phu mỡ mép ga tài hội hèo, nào là thương người dồng loại, lo ơ đều công ích vân vân đặng có chen lấn trong đường danh bư lợi nhảm, nói thì có ở thì không, biết có một đều ích kỷ hại người, cái tánh ghen ăn ghét ngõ, ôm ấp thối xăng oán cha thù vợ,nào biết câu « Hiền huyết phùng nhơn tiên ở tự khẩu » những người như hàng nì, dầu sắp theo phường muôn lợn cũng còn chưa đúng.

NGUYỄN-HỮU TÌNH.

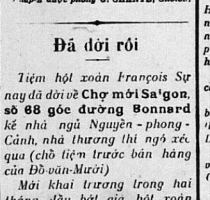

Có bán tại :

Đại diện phòng L. SOLIRENE, Saigon. Tân-thị Bửu-Phap-Việt dược phòng Saigon. Pháp-á dược phòng G. CHANTE, Cholon.

Đã dời rồi

Tiệm hột xoàn François Sự nay đã dời về Chợ mới Sa'gon, số 68 góc đường Bonnard *kế nhà ngủ Nguyên-phong-Cảnh, nhà thương thì ngó xéc qua (chỗ tiệm trước bán hàng của Đỗ-văn-Mười).*

Mới khai trương trong hai tháng đầu bớt giá hột xoàn thiệt rẻ.

LỄ KHAI HỘI THỂ-THAO TÂN - CHÂU

Ngày 1er Novembre 1928

Buổi mơi

6 giờ. — *Đua xe máy có phần thưởng từ Tânchâu qua Chaudốc đi và về 32 cây số).*

8 giờ. — *Thi đánh trái lăn, có phần thưởng (đánh 7 người và 5 người).*

Buổi chiều

3 giờ 30 — *Phát thưởng cho những người ăn cuộc đánh trái lăn và đua xe máy. (Phát tại rạp cất trước sân banh).*

4 giờ. — *Đá banh thi (Hội thể-thảo Tânchâu đấu cùng hội thể-thảo Longxuyên).*

6 giờ. — *Mãn lăn và chung cộ đèn. Hội Thể-thảo Tânchâu sắp đặt.*

8 giờ. — *Cuộc hát tại rạp Tânchâu.*

Chương trình nầy là giấy mời đi coi các cuộc.

Hoạn-Thơ bắt Kiều

Cuốn « Hoạn-Thơ bắt Tây-Kiều » của M. Lê-hoằng Mưu đã có để bán :

Saigon : Nhà in Union, tiệm café ở đường Amiral Courbet và các ga xe-lửa.

Cholon : Tiệm M. Trương-văn-Công 86 đường Tổng-đốc-Phương và các ga xe lửa.

Giadinh : Các ga xe lửa.

Cần-thơ : Tiệm Lý-trường-Xuân tại bến xe.

Sadec : Tại tiệm M. Ng-văn-Thình.

LUNETTERIE MY-KHOUAN
225-231 Rue des Marins — Cholon
ngang ga xe-điện giữa
CHOLON

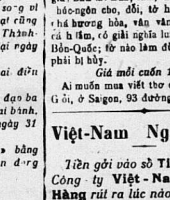

Có máy đốt-kính, kiểm-soát con mắt rất đúng
Thợ-kính rất lão-luyện

Bản trong các thứ mắt kiểu của nước Mỹ kiểu nghị, viễn-thị, lưỡng-thị, đương-thời đủ các kiểu gọng vào vân.

CHẤN HƯNG PHẬT GIÁO

(tiếp theo)

xa,miệng niệm lòngtưởng tâm nguyện thầy Phật, phát lời nguyện thâm trong, quyết lòng tin không nghi, nhiều ngày lâu năm, công, phu trọn nên, tự nhiên cái pháp tam-muithành tựu đến con mạng chung. Đức Đa-Đà tiếp rước, cõi Tịnh-độ bày trước mặt.

Tôi cái khuyên những trang tu-hành, phải có ba đều nhứt bết là: Tin , Hạnh, Nguyện, con làm chung thấy Phật trước; Phật đâu ở xa, lại là mà ra, cũng như hột giống chi đeo mà trông mọc mặng ra vậy.

Tâm tức Phật, Phật tức Tâm,là vậy. phép Phật mà luận đến cái Tâm là hết chuyện.

(Trọn pháp về Tịnh-độ Hữu-vi).

NGUYỄN-KIM-MUÔN

(Còn nữa)

NHÓM HỘI-ĐỒNG THÀNH-PHỐ

Hôm qua thứ ba là ngày nhóm Hội-đồng Thành phố Saigon, song vì nhằm phiên Hội-đồng Quản-hạt cũng nhóm, có nhiều vị Hội-đồng Thành-phố đến dự thính nên dời lại ngày hôm nay.

Về cuộc nhóm nầy là có hai điều cần biết là :

1° Đánh thuế những xe máy đạo ba bánh cũng như xe máy đạo hai bánh, theo nghị-tịnh Thành phố ngày 31 Décembre 1925.

2° Tăng thuế « Quảng-cáo » bằng nỗi giăng ngang qua lộ lại con đường Catinat.

PHÒNG NHỔ-RĂNG

ở đường Lagrandière-Saigon — *Môn bài 20*
Dây-thép nói : số 178

ông **Pierre BLANC**

Thầy mổ-xẻ và nhổ răng gốc ở Y-viện thành Bordeaux xuất thân

DƯỠNG BỊNH ĐAU MIỆNG và ĐAU RĂNG
Khi-nghệ: Có đủ thứ khi-nghệ đáng dưỡng bịnh

CUỘC TUYỂN-CỬ NHỊ-VỊ
Nghị-viên Bổn-quốc phòng Thương-mại Nam-kỳ
Từ 8 giờ đến 11 ngày 8 Novembre 1928

TỜ LỊCH-TRẦN

Kính cùng chư quí thương gia trong Châu-thành Saigon Cholon và khắp trong Lục-tỉnh Nam-kỳ được rõ, nay Chánh-phủ mới ban bành lời nghị, đã định đến ngày 8 Novembre 1928 nầy là ngày bổ thăm chọn cử hai vị nghị-viên nơi phòng Thương-mãi Saigon.

Tôi là NGUYỄN-VĂN-SỰ dit FRANÇOIS SỰ, buôn bán bột xoàn tại Saigon, muốn ra dự cử chức ấy, để lo bình vực quyền lợi cho thương-gia.

Từ ngày tôi ra buôn bán tới nay, ở giữa Châu-thành Saigon đã mười mấy năm dư, đối với quê-hương với chương-lộ thì tôi hằng nằm ở một lòng trung hậu hòa bình; còn đối với khách thì hằng thì tôi lại để ý chăm nom mà cạnh tranh trong trường thương-mãi hầu có bảo tồn quyền lợi cho nước nhà.

Chư quí ông, ngợi xét và có tâm-chí, hay xoay nẻ mong lo đều công ích, thì tự nay chúng ở không, hoặc ra tự tử cho mình mà thôi ; không biết tôi có may mắng mà được chư quí ông đãi tôi theo hạng người ấy chăng?

Tôi vẫn biết trước rằng hễ đứng vào chương nghị-viên, mà nhứt là nghị viên phòng Thương-mãi Nam-kỳ thì phải tận ; gánh việc mộ phần trách-nhậm ; phải giữ tâm khảo cứu những đều lợi hại lo lắng mở mang giúp ích cho đồng bang mình; đó là cái thiên chức của một vị nghị-viên, là một cái chức trách rất nặng nề lắm vậy.

Nay cũng vì các đồng-chí của tôi, khuyên tôi hãy ra mặt chen vai chia gánh với anh em mà lo lắng giữa chốn Thương-trường ; cho nên tôi, là người hay chuộng điều công-ích lại hay siêng năng khảo cứu về dân-sanh quốc-kế, dám đối diện cùng người Pháp trong Thương-giới và Chánh-giới.

Thật là tôi đâu dám tự nhận cho mình được ở vào cái địa-vị ấy. Nhưng xét v tôi đây cũng là một bực Thương-gia, lẽ phải lãnh một phần trách-nhậm ấy mà làm cho hoàn toàn cái thiên-chức của mình, cho nên đã có nặng nề cực nhọc tuế nào tôi cũng không dám nệ; miễn được giúp ích cho đồng bào mà nhứt là trong Thương-giới là một đều tôi rất chăm-nom để ý tự bấy lâu nay.

Vậy nếu chư quí ông mà cho tôi một ngợi rồi được như quí ông đi từng nghề biết thuộc nay, tôi xin chư quí ông hãy giúp tiếng tuổm cho tôi. Ngà nào mà tỏ đắc cử rồi, thì tôi quyết đem nếc tật đa nhiệt thanh mà vẫn hồi quyền lợi trong mỗi một, hầu có tạ lòng tri ngộ của chư quí ông, ngừa nhờ chư quí ông cứu cho

NGUYỄN VĂN-SỰ.
DIT FRANÇOIS-SỰ đốn thủ

TIN TỨC CỦA NỮ-LƯU THƠ-QUÁN GOCONG

Sách đã xuất-bản :

1° Gương-nữ-kiệt của *Phan-thị-Bạch-Vân* (Tiểu-thuyết) 0$30

2° Gia-đình-giáo-dục của bà *Đạm-Phương Nữ-sĩ* (Tiểu-thuyết) 0.50

3° Giám-hồ-nữ-hiệp của *Hoàng-thị-tuyết-hoa* 0.20

Sách sắp xuất-bản :

1° Một-áy-tái-hoa của *Phan-thị-Bạch-Vân* (Tiểu-thuyết)

2° Nhân-tình-ngẫu-lục của bà *Đạm-Phương Nữ-sĩ* (Tiểu-thuyết)

3° Phụ-nữ-áy-xã-hội của bà *Đạm-Phương Nữ-sĩ*

4° Phụ-nữ-áy-gia-đình của bà *Đạm-Phương Nữ-sĩ*

5° Gái-nước-ngoài của *Tuyết-ngọc nữ-sĩ*

6° Gái-áy do của *Tuyết-ngọc nữ-sĩ*

Ba thứ sách để xuất bản Contre remboursement 1 $ 30 (tuốn tiền gởi). Ai muốn mua năm xin gởi bạc trước.

12 quyển..... $ 3.50
6 quyển..... $ 1 80

Mỗi tháng xuất bản 1 quyển, 2 quyển không chừng, in tới đâu gởi tới đó.

Thơ từ và mandat xin đề :

Madame PHAN-THỊ-BẠCH-VÂN *Chủ nhiệm* NỮ LƯU-THƯ QUÁN
Gocong.

Gởi 0$63 (có gởi thơ)cho Mme **Nguyễn-thị-Truyện**, 103 rue d'Espagne, Saigon, mà mua một cuốn tiểu-thuyết **TẤM LÒNG NHI-NỮ**, đọc chơi cho tiêu khiển ngày giờ.

Quốc-tế Tiết-kiệm Hội
(Van-quốc trữ-tô Hội)
HỘI NẶC DANH PHÁP ĐỂ HIỆP VỐN
Tư bổn của hội 65.000 lượng (1/2 đóng rồi)
2.000.000 quan (hật lăng (1/4 đóng rồi)

QUẢN-LÝ CÔI ĐÔNG-PHÁP.
25 đường Guynemer — Saigon
Téléphone 571

HỎI CÁC VỀ TIẾT-KIỆM LẠI

XỔ SỐ LẦN THỨ MƯỜI BA

Ngày 29 Oct. 1928, série nº 977 được ra
Vé Tiết Kiệm số 977, được hỏi lại theo như giá tử bổn mình đã

MỘT NGÀN ĐỒNG

Vé ấy phần người cầm vé ở tem ký (Annam)

Xổ số kỳ tới nhằm ngày thứ Tư 28 Novembre 1928 ; 3 giờ chiều tại phòng làm việc của hội, 25 đường Guynemer — Saigon

Ai muốn lấy vé Tiết-Kiệm của hội lại tại mấy người Courliers hay là Agents của hội, hoặc đến phòng văn Quản lý Đông-pháp số 25 đường Guynemer, Saigon.

Có một cuốn sổ cắt nghĩa rành, gởi cho người nào hỏi.

Đã dời rồi

Nhà bán đồ phụ tùng xe hơi

TRƯƠNG-VĂN-CÔNG

Đường Tổng-đốc Phương, số 86, Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 1928.

Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu: MICHELIN

DẦU SĂNG DẦU NHỚT đủ hiệu

Chủ-nhơn là người Annam, chắc sẽ làm được ưa lòng các quí ngài về việc gì cả và sự tiếp rước.

Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho. Bổn-hiệu xin hết lòng cảm tạ.

Sách hữu ích

Nên mua cuốn « *Nhựt-Dụng Từ-Hàng* » có đủ những nào thức các tờ-giấy như là: Bán, cầm, thế, tương phần, bảo-ngôn cho, đổi, từ hội Bổn-tộc, từ phá hương hỏa, văn văn., đặt để phải cả hầm, có giải nghĩa luật hộ của người Bổn-Quốc; từ nào làm đủ phép, từ nào phải bị hủy.

Giá mỗi cuốn 1$00

Ai muốn mua viết thơ cho M. Lê-văn-Gồi, ở Saigon, 93 đường Pellerin.

Việt-Nam Ngân-hàng

Tiền gởi vào sổ Tiết Kiệm ở Công ty **Việt - Nam Ngân - Hàng** *rút ra lúc nào cũng đặng, khỏi cần cho hay trước.*

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 31 Octobre 1928.

GIÁ BẠC

	31-10	30-10
Nhà-nước	12F.55	12F.55
Ngân-hàng Đông-pháp	12 55	12 55
Banque Franco Chinoise..	12 55	12 55
Banque de Saigon	12 60	12 60
Financ. Fse. et C.	12 55	12 55
Hong-kong Shanghai	12 60	12 60
Chartered Bank	12 60	12 60

MÈ CỐC

Giá chỏ đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá lúa 100 kilos

		Par piastre $ 1	Par 100 k.
Vinhlong		4$40	6$47
Gocong		4.65	6.84
Bai-xau		4.75	6.70
Baclieu		4 65	6 84
Gao trắng thường		4.35	6.40
Namvian	Gạo trắng	4.35	6.40
	Gạo đỏ	4 64	5.98

CÂU ĐỐI

Có người xin ra một câu đối nầy để giúp vui và mở trí, nếu trong hải. nội chư quân-tử ai đối lại cho xứng, bạp thì sẽ phụng-thưởng nữa năm báo L. T. T. V.

« Thiên-hạ đạt tôn tam : tước nhứt, xỉ nhứt, đức nhứt ».

Hạn trong nửa tháng. Phần thưởng sẽ ông cho vị nào đáp trúng trước còn lại thì đăng kèm vào báo.

Feuilleton nº 789— Du 31 Oct. 1928.

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ NĂM

HỒI THỨ I

Có thơ ở Janina gởi sang

(Tiếp theo)

Monte-Cristo. — *Ôi ! nói như tá-hạ nỡ chẳng ăn năn cho thời-thế tá-hạ rồi. Thế tình bạc nỡ nặng đã đổi nhiều rồi, nào phải như xưa, tá-hạ hằng nói vậy.*

Anh-Be. — *Thế tình đổi sao thì đổi, chớ tôi không đổi; bỏ nẻo theo tôi, chớ không ai bỏ tôi mà theo nẻo bạc giữ.*

Mon e Cris o. — *Tá-hạ chẳ xẩu không theo, trong thế tá-hạ làm nghề ch đặng mà sửa thế tình lại phải chăng ?*

Anh-Be. — *Sửa thế-tình thì tôi không mong sửa nỗi, tôi chỉ mong phận tôi tôi giữ sạch thôi.*

Monte-Cristo. — *Tác-hạ thật là một người tánh-tình nghiêm khắc lắm đó.*

Anh-Be. — *Ấy là lại bình-sanh của tôi như vậy rồi tôi không bỏ đặng.*

Monte-Cristo. — *Bình-sanh tác-hạ cũng cỏi, nghiêm-khắc, không chi cải đặng; tôi xin hỏi, lời can-gián phải lẽ, tác-hạ có chịu nghe hay không.*

Anh-Be. — *Có lẽ nào không! Giám-con phải lẽ tôi cầu sá nghe tỏm chớ, nhứt là lời của một người trí-kỷ như ngài.*

Monte-Cristo. — *Ấy chẳng gự! tôi là bạn tri-kỷ của tác-hạ sao ?*

Anh-Be. — *Thật vậy chớ ! Ngài là tri-âm tri-kỷ của tôi.*

Monte-Cristo. — *Đặng vậy thì may-mắn cho tôi biết bao. Vậy tôi xin có lời khuyên tác-hạ, trước khi gởi chăng-ư đến gây việc chẳng lành càng Bỉ-Sanh, tác-hạ hãy đo-hải chuyện đi lại cho thấu-đáo đã.*

Anh-Be. — *Đo hải ai? Trời ôi, chuyện riêng của tôi, ai rõ thấu mà ngài bảo tôi đo-hải.*

Monte-Cristo. — *Sao lại không ai! Như Công-chúa Hải-Đề ở nhà đây, tá-hạ đo hỏi đặng mà !*

Anh-Be — *Ôi! Ngài khéo biểu thì thôi đa! Đi-bà có gái biết gì mà cho chen lộn vào chuyện nam-nhân chi chi!*

Monte-Cristo. — *Sao lại không biết! Chuyện ấy còn ai thêm kể rằng chưa tác hơn nàng. Hỏi lại như Công-chúa Hải-Đề nói sự lạo phản lợ cha nàng tánh mạng nan tồn, cơ đồ tán-bại đó không cang-thiệp gì đến lịnh nghiêm là công-tước Đy Mot-Xép, thì thôi, tác-hạ làm sao với Bỉ-Sanh thì làm, tôi chẳng dám giám-sau khuyên đặt gì nữa ; còn như chẳng may mà nàng nói, vụ biến bại lẽ, lịnh nghiêm-thân của tác-hạ có.....*

Anh-Be. — *Tôi đã nói với mà ngài còn lời rồi tỉ không thro mà ép tôi đo hỏi cho ra mất thế. Ngài biết cáu : « Thần bất dương quân chi ác, tử bất ngôn phụ chi tội » mà !*

Monte-Cristo. — *Nói vậy tác-hạ không chịu nghe kẻ tôi mà bỏ Công-chúa Hải-Đề nữa chi? Vậy thì tôi còn nói kẻ nữa. Mà biết tác-hạ có chịu nghe hay không mà chi?*

Anh-Be. — *Sao không ! Ngợi bảo phải, đi đâu mà nghe đó chớ.*

Monte-Cristo. — *Nghe thì tác-hạ nghe lời tôi đừng gởi chăng-ư tới vấn tội Bỉ-sanh, tác-hạ phải chánh-minh đi lấy.*

Anh-Be — *Ủa! Sao lạ vậy! Thế-thường ai làm như vậy mà nó bảo tôi làm như vậy ? Bỉ ngợi tưởng tôi sợ Bỉ-Sanh hay sao mà ngài bảo tôi phải ha mình nhỏ-nhẹ với Bỉ-Sanh?*

Monte-Cristo. — *Không ! Có chi mà ha-mình, có chi là phế-nhẹ. Tôi mô dám tưởng tác-hạ sợ Bỉ-Sanh. Tôi khuyên tác-hạ làm khác thường thiên-hạ, là vì tôi ngợi chuyện tác-hạ hơn Bỉ-Sanh đây cũng là chuyện khác thường thiên-hạ.*

Anh-Be. — *Ủ, dầu cho là chuyện khác thường thiên-hạ rồi nói nữa ! Vậy thì tôi cần phải làm sao với Bỉ-Sanh ?*

Monte-Cristo. — *Tôi khuyên tác-hạ chánh mình tìm đến Bỉ-Sanh mà hỏi lẽ cớ gì bỏng kín, một mình tác-hạ với Bỉ-Sanh biết thôi, chuyện không lọt ra ngoài cho ai thấu rồi'.*

Anh-Be. — *Phải ngài tính việc cũng hay, mà rồi sao nữa ?*

Monte-Cristo. — *Rồi như tác-hạ đến hỏi Bỉ-Sanh, Bỉ-Sanh tri qué tác-rồi, thì cũng nên dùng cho người thật đa thật tình, lo đặc-bải sửa lại. Có phải là em không ?*

Anh-Be. — *Còn như Bỉ-Sanh cương thì sao ?*

Monte-Cristo. — *Bỉ-sanh cương, thì tác-hạ sẽ gởi chăng-ư đến khéo chiêu : nhắm cũng chẳng muốn gì mà ! Chừng ấy, chăng-ư đâu là người xử-lý có rõ biết cũng không sao.*

(Mai tiếp)

Tuần-Tai gõ cửa, để chờ bạc muôn bạc ngàn bạc trăm tới cho đồng-bào làm giàu. Ay thật là một dịp rất nên may-mắn lạ thường. Chỉ phí ra có 2 đồng mà gặp vận may, của bột vào hẩn-hà sa-sô: nào 6 muôn! 2 muôn! 1 muôn! 5 ngàn! 2 ngàn! 1 ngàn! 5 trăm. nhiều thật là nhiều! Vậy thì đồng-bào ta nên mau mua sổ của hội « Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục » đi. Mỗi sổ 2 đồng

Thuốc thoa Cadum
để trị
các bịnh ngoài da

Những kẻ hay ngứa gải đau đớn đã lâu năm, hễ dùng thuốc thoa Cadum mà thoa thì êm ái nhẹ liền, ăn ngủ lại đặng, khỏi lo có những bịnh ngoài da, nào là : nổi phong, nổi đơn, nổi mụt, nổi nhọt, ghẻ ngứa, bị trầy da, đứt tay đứt chớn, bị phỏng, có lát, nổi mày-đay, nổi vảy-cá, sẩn-sưởng, cưởng mụt nầy mụt kia, vân, vân.

Các ông các bà hay nhớ ngày nào thì mua ngày nầy, cho đặng một hộp thuốc ấy, hồi tiệm bán thuốc quen của các ông các bà thí có.

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH SADEC

YÊT-THỊ. — Đơn xin thuận mãi đất nhà-nước.

TÊN HỌ, NGHỀ NGHIỆP CHỖ Ở CỦA LÁCH và chỗ ở người xin	SỞ ĐẤT	SỐ miếng etc.	SỐ thửa etc.	SỐ BẠC MẪU	NÓC BỐ
Nguyễn-Ân Dược Hội đồng quản hạt ở làng Tân-qui-đông Sa ec.	Mỹ-long Mỹ-thạnh và tỉnh-hàng tây	5 6	6e »	300 ha. 00	

VIỆC TRANH CÃNG VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 9 1-ri nghị định ngày 19 Septembre 1926 và điều lệ 8 và 10 lời nghị định ngày 19 Octobre 1927, ai có tranh cãng điều chi thì nội trong kỳ hạ 1 tháng kể từ ngày dán kết thị nầy, phải làm đơn trạp cho quan Tham-biện chủ tỉnh Sadec.

Sadec, le 14 Septembre 1928.
L'Administrateur,
Signé : ILLISIBLE.

Vu pour affichage :
Saigon, le 27 Septembre 1928.
Le Directeur des Bureaux,
Signé : Le PRÉVOST.

MỘT HỘP THIỆT THUỐC HƯỜN
VALDA
đúng trúng lý, ngậm phải lúc thì đủ ngăn ngừa
Khỏi đau đớn giọng, Khỏi đau phải vì đỗ trở các bịnh
NHƯNG LÀ
sổ mũi, nghẹt mũi, phong hàng, ngoại cảm, hoặc đàm nhiệt nhi xàm, vân, vân.
MÀ NHỨT LÀ PHẢI ĐỔI CHO ĐƯỢC
THIỆT THUỐC HƯỜN
- VALDA -
bán đựng trong hộp mà thôi, trên nắp hộp nhỏ phải có chữ hiệu
- VALDA -
mới thiệt phải

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân N° 145 Cantonn. — Chỗ trữ bán Rue de Canton N° 47 Cholon
Tiệm ngánh Rue de Praire N° 96 Pnom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thí nghiệm rồi bảo không có sự lộc địa chi trong thuốc cả.

Trăm nước thạnh suy cũng bởi tại nơi dân mạnh hay là yếu, cho nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cường trong nước và bền chắt gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gặp mà lo xét cho hết sức cho nên chậm trễ phải lo vững bền khí huyết cho đầm, mới đây trong thế-giới đã mở mang, muốn việc cũng phải lấy sự chắc là gốc. Vậy thì có thứ thuốc Huyết-Trung-Bửu là thật rất bổ huyết của con tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết rất phần huyết đã hư rồi nếu uống lựa thuốc Huyết-Trung-Bửu bổ bửa thì da thịt trở nên đỏ sắc mặt tốt tươi khí chưa uống thuốc nầy thì lấy kim chít trên đầu ngón tay ra máu ít nhiều trên miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thì nào rõ đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chít máu nhiều trên giấy hấy sắc máu trở nên đỏ tươi còn dùng được lâu thì mập hơn khi chưa uống thuốc, còn khi mình chưa vững hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nữa cân còn khí chưa uống hãy cầm vật chi nặng trên một vật gì cao lên thử coi sức mạnh dường nào, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm hễ vật ấy cao lên như khi hãy biết nặng, vậy thì phải biết thuốc Huyết-Trung-Bửu nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Còn như người mắc huyết không đặng đầy đủ tỉ mỉ nói chuyện nầy nếu uống thuốc nầy phần khí đầy đủ cả hà huống nói đến 3 hộp 4 hộp không nhàm mà rất sai về nầy thì phải biết thuốc Huyết-Trung-Bửu rất hay và quí bauôn dường nào.

Còn người huyết hư bước đi xa không được nữa đặm đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rồi chạy đến một đàm đường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như làm đám dục thái quá thị tạn thận đã kém suy thì thấu nguyên lạnh, uống thuốc Huyết-Trung-Bửu sẽ bổ bửa thì thêm thận lại và êm hơi tinh khí bổ như mau mau rồi phát huyết kém thì tạn thận phải kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là uống bổ tạn thận vậy thì thấy những chứng bịnh nói trở đi đều phải biết sức hay đường nào.

Lại còn thí nghiệm người nữ thì sửa không tốt uống thuốc nầy sữa bầy ngày thì người đó có sữa hơn 3 phần khi trước có tốt, còn người đờn-bà thường giáp tháng khí bĩm, khí đợt, khí trời, khí sực, làm đau bụng hoặc ra máu làm bằng không dứt, uống luôn một tháng thì huyết sẽ trở nên đỏ tươi và dường ngày không đau bụng còn mạnh luôn mỗi tháng không hề trời sực những đều nói đó đều làm chứng rõ thuốc Huyết-Trung-Bửu thêm phần huyết rất bổ là dường nào.

Thường khi con nít nó mắt sữa thì ngủ tiên thiên đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng rõ biết bịnh ấy là tại khí huyết chưa đủ hoặc bịnh con đó nó ra như con nít bú tuổi đến năm tuổi nó đã đến rồi phải cho uống thuốc Huyết Trung-Bửu 1 muỗn cà-phe mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh mẽ xương cứng nó chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ mắc đau đã đã giảm nó không hay đau đớn.

Một người đờn-bà đường kinh đứng hoặc khí trời khí sực hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lại nó đứng thai, còn những người đờn-bà có thai, uống thường thì khi sanh đẻ mau mắn ra sức cơ mạnh, lại ngày sau đứa con ấy cũng tỉ bịnh ai đã có bổ dưỡng khí huyết trước thì sinh sửa của người đờn-bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẽ, còn người đờn-bà huyết khí hư thì sanh sửa buồn lo lắng năm ngồi không yên, lại con hồn hửng lên, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc Huyết-Trung Bửu thì huyết tốt lại, cang hòa chẳng hừng lên, khỏe khoẻ trong mình và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Còn người tuổi trẻ ngồi tiên thiên và ngồi hậu thiên suy kém hơn việc đêm dục khí huyết hao kém sanh ra da mặt vàng hay xảy xâm tối tâm đau lưng lồng đầu gối tay chọn gầy đuối phải lắc ton oanh vệ tạn thận ang hàm và lưng cái ốc làm ra lỗ tai lãng bãng thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần lần nó có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Một người học hành khí phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, như đặng đừng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ, và khí huyết đầy đủ lại nó nở nang lành vác, con người rất nên xinh đẹp.

Hoặc người già cả khí huyết suy xiểm tinh thần yếu mỏi hãy dùng thuốc nầy thì tự nhiên tóc xanh nở rất đen lại, có sức mạnh da thịt hết dáng, thường ngày thêm sức giá trở nên trẻ.

Cách dùng: *Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc đói rồi mới lần 1 muỗn ăn cặp, uống khuấy nước ấm ấm mà uống.*

Giá mỗi ve nhỏ. . . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG Y-ĐỨC VI-TẾ-SANH, kính cáo.

SẮP ĐẾN
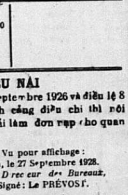

CÁI NỖI KHỔ CỦA MỘT VỊ HOÀNG-ĐỆ TRUNG-HOA

Vua Phè-đè Tuyên-Thông

Phè-đế Tuyên-Thống khi mới bị truất ngôi, Chánh-phủ dân-quốc Trung-huê hàng năm có cấp cho khoản tuế-đãi, nhưng chỉ được 11 lần vì Chánh-phủ dân-quốc tài-chánh rất quẫn bách, nên thôi không cấp nữa. Từ đó tinh-hình rất là khốn quẫn, tiệm chi phải bán các đồ châu báu để chi dụng. Đã vậy năm dân-quốc thứ 15 lại bị Phùng-ngọc-Thường đem quân vào khám xét cung điện, thấy cơ sự bức bách, Tuyên-Thống phải bỏ trốn ra ở chỗ Thiên-tân nọ trong một cái nhà của họ Trương, họ nuôi ẩn bao lâu, nhưng chỉ được 11 tháng, vì Chánh-phủ dân-quốc tài-chánh rất quẫn bách, nên thôi không cấp nữa. Từ đó tình-hình rất là khốn quẫn, tiệm chi phải bán các đồ châu báu để chi dụng. Đã vậy năm dân-quốc thứ 15 lại bị Phùng-ngọc-Thường đem quân vào khám xét cung điện, thấy cơ sự bức bách, Tuyên-Thống phải bỏ trốn ra ở chỗ Thiên-tân nọ trong một cái nhà của họ Trương, họ nuôi ẩn bao lâu, nhưng chỉ được 11 tháng, vì mỗi ngày lại phải giúp đỡ thêm nơm nớp, thì mỗi ngày lại thấy chết lần, đoái trông cuộc thế, nỗi thương tâm lại càng thêm chứa chất trong lòng, nhứt là hồi tháng trước đây xảy ra việc bọn tàn quân của Trương-Huân Xương đào trộm lăng tẩm Phè-đè lại cả gây làm đau lòng lắm.

Từ sau khi quân Trực-lệ và Sơn-đông phái nhường Thiên-tân cho quân Quốc-dân ở vào ngay lúc bối loạn ấy, lẽ sẩy ra cái ăn đạo trộm lăng, tưởi là cái ăn từ xưa chưa có bao giờ. Trong có vài ngày các đồ châu báu ở trong lăng, liền thấy bán ở khắp cả Thiên-tân, trong xã-hội mới đồn vang lên rằng lã ở nhà Mãn-thanh bị quân đồi đào trộm.

Qua vài ngày, bộ Cảnh-sát ở Thiên-tân bắt được mấy tên tùng phạm về việc nầy để chứng rõ việc đào lăng là việc thật, Phè-đế Tuyên-Thống ở trong nhà họ Trương nghe tin thảo khỏe mất cả tiếng, liền làm lễ cử ai ba ngày, cho là một sự rất thương đau. Các lão thần đều đến thăm viếng, cho đón nhiều vị sư đến lập đàn tụng kinh, nhờ pháp-lực của Phật ban bảo siêu-độ cho linh hồn vua Kiền Long và Tây-thái-hậu.

Sau khi lăng nhà Thanh bị đào trộm thì cái cảnh sắc trong vườn nhà họ Trương đều thành ra thảm-đạm, ngày ngày đều có tiếng khóc, khiến người đi qua nghe thấy, cũng phải lấy làm ấy náy trong lòng. Cứ ai xong rồi, làm chay xong rồi, thì mấy người trong bọn tôn-thất và vài người lão thần đem ngài ba-đến đó để lo liệu việc chôn lấp những lăng tẩm bị đào, khỏi để phi-tổi phơi ra ngoài và xem xét tình-hình thế nào.

Bọn đó đi mấy hôm rồi về báo rằng đội quân đào trộm lăng là ở là quân của tướng Đàm-lãng-Giang thuộc bộ-hạ Tôn-đệ-Ân. Sau khi bọn quân đã đào lấy được của đem chia nhau rồi, Tôn thì bỏ trốn, Đàm thì theo về tướng Tô-quyên-Toàn (tướng-quân Quỉ-đô-dân) Những ngôi mộ bị đào là mộ vua Kiền-Long, mộ Tây-thái-hậu, và mộ một vị quí phi của vua Đồng-Trị mộ Tây-thái-hậu bị bắc phá một cái hang, có đường nhỏ đi vào được, nhưng ở trong tối lắm quá, thì ở bằng bị lót trên trường đặt rắm ở trên rắp quan-tài, sẽ: mặt như người sống, vẫn không mất, da hơi đen sạm lại mà thôi.

Tây thái-hậu là một vị nữ anh-hùng trong một đời, sau khi chết ngỡ đâu lại có cái kết quả như thế. Các đồ châu-báu ở trong mộ đều không còn gì, những gì và bị đạo trộm, trị giá đến một vạn vạn đồng. Cái ăn đạo trộm lăng sau xảy ra, nỡ Cẩ h sát bắt được hai người nhưng những phạm-nhân trọng yếu vẫn được ở ngoài vòng pháp luật.

Vì vậy có người bàn nên thỉnh cầu nữ-hoàng Hà-lan một cách nghiêm-thật cho. Nhưng xưa kia làm chủ-tế nhân dân, ngày nay là ông vua bị bỏ thân làm kẻ bứ dật thì còn quyền đâu là hiệu lịnh bắt người phải theo làm. Vì vậy nên bội các vị lão thần các người ôn-thất lại để thương-nghị. A nếu đến bàn nên thỉnh-cầu Chánh-phủ, nhưng lấy ai là người ra mặt để thỉnh-cầu cũng cần phải bàn bạc. Sau định là vua Tuyên-Thống phải ra mặt. Nhưng thỉnh-cầu Chánh-phủ, cần phải có đơn trình họ tên, người đứng trình phải kỳ tên Phè-đế, vì ngày nay vua Tuyên-Thống chỉ là tước-chủ một kẻ bình dân mà thôi. Người không phải là gỗ đá, gặp cái cảnh ấy ai không cảm động ở trong lòng, nên Phè-đế thấy cái đơn trình ấy, nghĩ lại cái tình cảnh khi xưa cực tột trong lòng, bài hàng lệ bỗng tuôn ra như suối chảy.

Thế mới biết thế sự thăng-trầm, sống ngày nay biết ngày mai xảy ra chuyện gì.

B. Đ. P.

Thuốc trừng-ba hiệu Cygnole-Deraz
Thuốc rất hiệu nghiệm của người Đại-Pháp
Jeunesse tinh-anh, những thuốc nầy phải
kiếm-kỹ tìm-tòi. Thuốc để dưỡng Thần-
Danh tiếng đã trên năm chục năm rồi.
Thuốc nầy Thầy Cygnole-Deraz
Ký-giả xin cổ-động cho thuốc nầy để
khỏi lầm-lạc.

Ai mua thuốc
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG?

Tại tiệm tôi chẳng những là vẽ Sơn-thủy vào bố với nước sơn dầu (*peinture à l'huile*) rất khéo mà thôi; tôi cũng lãnh làm Đại-lý cho tiệm *Kim-Lai* ở bến Cán vọt (Kampot), trữ bán nước mắm bòn Phú-quốc hiệt ngon, đã ra ve-văn và có sẵn keo kỹ lưỡng. Nước mắm đã ngon, mà giá bán thiệt rẻ.

Tiệm tôi cũng có lãnh bán đủ cả thứ thuốc rao, đơn hoàn, tán của tiệm *Nhị-thiên Đường*. Liệt vị ở Saigon nếu muốn dùng thuốc chi cứ hiệu Nhị-thiên-Đường gởi thơ xin tôi tính tiền tới ở tại đường *Espagne số 115 Saigon* mua cho mình, và cũng được chắc ý bon kỳ sự lãm thuốc giả. Mỗi cũng bán y theo giá đã in trong toa; chỉ một chút tình huê-hồng của tiệm chẳng thấy tôi. Nơi chư quí-hữu-bà có, tôi rất hâm cảm thạnh tình.

NGUYỄN THỊ NGHĨA.
Cần bạch.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho, đường mé sông —(Saigon)

Tại nhà máy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gọi nhuộm bên Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trở 4$00 một thước tây.

Lục-soạn láng-chắn, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lục-quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2$50 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt rộng hàng to Thương-hải, bề khổ rộng 0m80. — Giá 5 tới 20 một quản.

Lãnh đen (tra làng đen huyện, không trở không đỏ lông), khổ Bắc-thảo 0$00 một quản.

Lãnh đen (ba làng đen huyện, không trở không đỏ lông) khổ trung 0$50 một quản.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thương-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy chư nên gởi lá: tiên nghĩa nhi hậu lợi.

Vì muốn cho danh trong lục châu, nên hễ hàng hư thì tôi đổi cho quí khách hay; nếu ai muốn mua bắt cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — Saigon.
Kính cáo

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chuyện tích xưa. Ông bà mình truyền lại, theo đời lần thời, công-nghiệp càng ba nó quên lần lần đi. — Ông Lê-văn-Phát, Bắc-phái ở Thường-lạc ngồi đồng Đội tình nơ hàng làm trong thì rảnh, có lượm lặc mấy lời truyện, nên hợp làm ra một pho sách, đặt hiệu là « Les Contes et Légendes du Pays d'Annam ». Vậy hễ ai ở Đại-Pháp, nên chương đặt để một cách tiêu tao, đến đổi người Pháp cũng phải ưng thích. Sách ấy nói về chuyện Annam, soạn giả người Annam, Annam đọc lại, Annam đọc học lại coi thì thông hiểu mau. Rất có ích cho người Annam.

Annam ai cũng nên mua mỗi quyển trước cho con cháu ở Tây, kẻo lại xưa của Annam, học cách đặt để theo Pháp, sau giờ không nhớ nổi.

Giá mỗi cuốn..... 2$30
Bán tại Imprimerie Nouvelle Saigon.

Bịnh nào thuốc lấy

Bà Lucie Merly là người xanh xao quá thể, vậy mà chỉ dùng thuốc Pilules Pink là lại đỏ da thắm thịt. Chính bà ấy lại viết thơ cho ta biết.

Bà Merly ở phố Bourguet tỉnh Cenon-sur-Garonne viết rằng :

« Tôi xin cảm ta ngài về cái công-hiệu lạ thường của thuốc Pilules Pink, chính thuốc ấy làm cho tôi được mạnh khỏe. Đã lâu nay tôi một ngày một xanh, công việc đều nản hết; nhờ có thuốc Pilules Pink nay tôi lại có sức như lúc bình thường. »

Nói cho thực, không có thuốc nào chữa chứng suy huyết, suy nhược được công-hiệu hằng thuốc Pilules Pink. Không những là thuốc lấy làm cho huyết sung túc và bổ cho bộ thần-kinh, lại còn bổ cho toàn thể, khác nào như dục cái sinh khí trong người lên. Vậy cho nên thuốc nầy trị được bịnh xanh xao, suy huyết, suy não (bão nguời) thiếu lực, đau đa dầy, nhức đầu, kinh nguyệt tỉ tất thường, các bịnh của trẻ con đang lớn, đàn bà đứng tuổi và bệt kinh.

Có bán ở các hiệu thuốc.

MUA VĂN TẶNG SỐ

Văn quốc-ngữ của tôi giá bán 1 cắt 1 cuốn, vị nào mua sỉ tôi cho hoa-hồng 30o/o, mà phải mua cho đúng 100 cuốn, thì tôi tính có 5 đồng bạc.

Đã vậy, nếu mua 100 cuốn, tôi sẽ mua 1 cái giấy số S. A. M. I. P. I. C. tặng thêm, thì thành mua 100 văn có 3300, vì giấy số nầy giá 2$00 mọt số.

Văn mua bán có lời cũng khá, may trăng số bực ngân, bạc muôn, thì còn chi thủ bằng ?

Tôi sẵn lòng gởi cách Contre remboursement và tiền gởi về phần tôi chịu.

Qui-vị mua viết, xin gởi tên vào tờ L. T. nầy.

LÂ Mai B. Postale 20 Saigon.

Hãy hút thuốc
JOB

Bệnh Giang-mai nên chữa bằng
COMPRIMÉS DE GIBERT
Là thuốc khởi nóng, chắc chắn, khỏi đau, tiện lợi, giữ bịnh kín, và rẻ tiền hơn hết thảy các thứ thuốc chữa bịnh ấy.
Có chữa khỏi hẳn bịnh ấy trong
SƯỚI HAI NĂM DANH TIẾNG
Có nhiều sách thơ khen ngợi và chứng nhận.
Mua tại nhà thuốc GIBERT, 15, Boulevard MASSÉNA, MARSEILLE (Bouches-du-Rhône)

YATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Báo chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hẳng hòi.

Độc quyền trong cõi Đông-pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE.

Ở ngang nhà hát tây Saigon.

— CA-NÔT HƠI —

chạy bằng MOTEURS và PROPULSEURS có bán tại hãng :

Comptoir auxiliaire de commissions et de Représentations

115, Boulevard de la Somme, 115 — SAIGON

Hiện giờ tại hãng đã sẵn có rồi : *Nhiều chiếc Ca-nốt đáng bằng cây giá-lị sơn vẹt-ni đang riêng với propulseurs automobiles. Bề dọi 4 thước 25, bề ngang 1 thước hai. — Chở được 5 người. Về không có mô-tơ. Giá : 650$.*

1 CHIẾC CA-NÔT HƠI, bề dài 5 thước bảy, bề ngang 1 thước năm. — Mô-tơ 12/14 C. V. 4 cylindres — Chở được 10 người. — Có chạy đèn ở ba — có mui dù như xe-hơi.

ĐÔNG THEO KIỂU TÂY RẤT HUÊ-MỸ. *Giá :* **8.600$00.**

1 Chiếc RACER DE COURSES (kiểu đua) chở được 3 người. — Bề dài 5 thước, bề ngang 1 thước sau. Mô-tơ hiệu « Pierce-Budd ». — Sức chạy 70/80 ngàn thước mỗi giờ.

Ấy là chỉ có thứ nầy mau hơn hết trong Đông-Pháp. Giá : **4.000$00.**

Và còn nhiều chiếc Ca-nốt khác hiện đang đóng.

Mời các ngài đến xem !

Thì rõ hơn là viết thơ hỏi.

C.J. BONNET

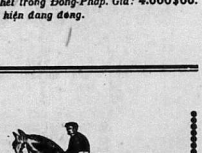

HÃY NHÌN CHO RÕ CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

KHI CHỌN MUỐN MUA HÀNG LỤA

DẦU HỘI MÔ-NEO

Liệt vị hãy mua thứ dầu hỏi hiệu : **Mô-Neo « Le Pétrole Ancre »** của hãng **Compagnie Franco Asiatique des Pétroles** mà dùng. Dầu rẻ hay thắp lại sáng xuốc mà không có khói. Thiệt là tối nhứt hạng trong toàn cõi.

Trong Lục-châu các tiệm thấy mái cho hãng **Compagnie Franco Asiatique des Pétroles** *ở* **Saigon** *đường d'Adran, số 1 Ông chủ hãng sẽ bởi làm lắm tức.*

Bửa có bán các thứ dầu hỏi nầy Trong Lục-tỉnh anh em muốn hỏi thêm điều chi, xin viết thơ cho hãng **Compagnie Franco - Asiatique des Pétroles** *ở* **Saigon** *đường d'Adran, số 1.*

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-bình-hưng tỉnh Biênhoà, đất ruộng nầy đáng làm gạch, gần tới làm.

Bổn con trên đợc đáng tiền nó đáng sức làm công chuyện.

Vị nào muốn mua xin do nơi bổn báo.

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán :

Gạo trắng, trà Huế Lăithiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm hòn Phú-quốc, *tỉnh 1$70 ve litre 0$70, ve nhỏ 0 20)* thuốc rượu Thiên-thời *rất thần hiệu*, dầu Cà-la Bột Long-xuyên, Savon Heo Vĩnh bánh Quốc Nổ, mức giống cán uốn...

Xin mời quí ông quí bà đến mua giúp, ắc được toại lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG.

98, Rue Lagrandière
Téléphone 899

Hỡi hơi ai ơi muốn chồng giàu
Dịp nào cho bằng dịp nầy đâu ;
Ráp nhau mua sổ S.A.M.I.P.I.C,
May lợi muôn ngàn rõ quá mau,

LỞ NGỨA

SÁU CHÂN

Hắc lào, ngứa ngáy
bỏng da
và tất cả các bịnh ngoài da muốn chữa khỏi tức khắc thì nên bôi

POMMADE
FLORENTINE

Nên thử ngay, sẽ thấy công hiệu
phi-thường
Có hàng vạn người viết thơ
mình tạ !!!...

G. ROCHER
Bào-chế chuyên-môn
82, r. de Grenelle
PARIS

Bán ở các hiệu thuốc ở toàn cầu

LÀM VIỆC NGHĨA VÀ MAY THÌ ĐẶNG LỢI

Thần tài gõ cửa muốn vô. Qui vị chẳng nên bỏ qua dịp may mắn nầy :

Xuất ra có hai đồng bạc mà không chừng lãnh đặng sáu muôn (60.000$) làm giàu khá đến ! Muốn thử thời bạn thì mau mau mua giấy số của « HỘI NAM-KỲ BỒN QUỐC ĐỨC-TRỊ-THỔ-DỤC », cũng kêu là hội « S.A.M.I.P.I.C.» nữa. Mỗi cái hai đồng (2$ —). Cuộc xổ số ấy đặng lợi bao nhiêu, sẽ dụng hết để làm đều công-ích rất quan trọng như : lập Học-quán cho Annam tại thành Paris, cấp học bổng, chuẩn tiền trợ-cấp cho hội có công-ích văn vân.

Số trúng đã nhiều mà lại lớn nữa :

1 số lớn.....	60.000 $
2 số mỗi cái....	20.000
5 số mỗi cái....	10.000
10 số mỗi cái....	5.000
10 số mỗi cái....	2.000
30 số mỗi cái....	1.000
100 số mỗi cái....	500

Ngày xổ số định nhằm bữa 11 Novembre 1928.

Giấy số có gởi bán càng mấy tiệm ngân-hàng và bảo-quản.

Qui vị nên tỉnh mau mau : Mốc tài bỏ ra hai đồng bạc thiệt đáng làm mà ; Dụ dự làm chi ?

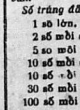

RƯỢU BẠT-HẢ **GET PIPPERMINT GET** rượu nầy uống đã khát mà vả mất khan tiếng.

SÁCH CỦA NGUYỄN-THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh-Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc-ngữ sách ấy bán tại nhà Mme Thanh-thị-Mẫn ở tại chợ mới Saigon (đường d'Espagne số 186).

Giá mỗi cuốn là..... **1$30**

Ai mua tại Saigon, M. Khiết bớt cho 0$30.

Người nào có lòng mua sách của M. Khiết xin gởi mandat-poste 1$30 cho M Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon ; người mua khỏi chịu tiền gởi sách.

M. Khiết không bán chịu và không bán contre-remboursement, vì bởi có đông bào hiểu dư.

Xin người lảnh sách bán cho M. Khiết bán theo giá của M. Khiết định trong lời rao nầy.

Cám ơn

Muốn bán

Vì dư dùng, có người muốn bán một cái xe-hơi **Peugeot** *15 H. P. 7 chỗ ngồi. — Giá thật rẻ.*

Giảng máy còn tốt lắm, mới sơn và lắm nệm lại.

Ai muốn mua hay là đi thử xin do nơi Bổn quán mà hỏi thăm.

Muốn bán một miếng đất ở tại làng Chí-hòa gần bên đất Thánh chà (đường trường đua đi lên, phía tay mặt)

Diện tích miếng đất ấy được một mẫu.

Ai muốn mua xin do nơi nhà số, 208, Boulevard Bonnard, Saigon.

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU

VICHY CÉLESTINS

uống trừ lành các chứng :

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc dái, đau mình nhứt gân, dái lợn cợn có cát, đau lắc-léo.

CÁC VỊ SẢNG HIỆU VICHY-ÉTAT

SEL VICHY-ETAT Điểm vị rút lấy trong nước mạch chế ra để pha làm ra nước suối.

PASTILLES VICHY-ETAT Uống hai ba liều Khi ăn rồi thì dễ tiêu tang.

COMPRIMÉS VICHY-ETAT Để cho mỗi người làm ra nước mạch hợi đủ, uống cho ăn mau tiêu.

COI CHỪNG LẮM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH THUDAUMOT

YẾT THỊ. — Đơn xin thuận mãi đất Nhà-nước.

TÊN HỌ, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TỌA LẠC số đất	SỐ miếng đất	SỐ bọn đất	SỐ SÀO MẪU	SỐ MỘC RỜ
M. Diondonnat	Thanh-an			50 mẫu	Từ cận : B : Nhà việc Thanh an N : Tallade, Chemeon Carricaburu. D : Bourit. T : Chemin forestier (đường rừng).
M. Bourit	»			50 mẫu	B : Quốc-gia. N : Tallade, Chambon Carricaburu. D : Quốc-gia. T : Dioudonnat.

VIỆC TRANH CẠNG VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 9 lời nghị định ngày 19 Septembre 1926, việc tranh cạnh và kêu nài về các đơn xin trên đây, phải tỏ nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày dán yết thị nầy, và nạp cho quan Tham biện chủ tỉnh Thudaumot.

Thudaumot, le 30 Août 1928.
L'Administrateur,
Signé : ILLISIBLE.

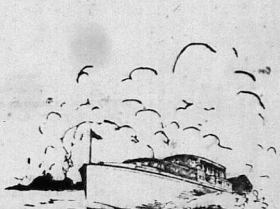

ALEO ! ALLO !

HÃY CHO TÔI BIẾT COI HÃNG NÀO MÀ BÁN MÁY TỐT HƠN HẾT

Máy xay lúa nhứt hạng CANOT hơi tốt lắm đó.

ẤY CŨNG LÀ HÃNG :

SALON NAUTIQUE

Môn bài 109, Boulevard de la Somme 109, **SAIGON**

Feuilleton N° 97

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA

七俠五義

HỒI THỨ HAI MƯƠI LĂM

Giữdên, mách bảo, cb kiên huân hồn ; Trọng-Võ hết điên, Trừ Chiêu tế tử.

(Tiếp theo)

Lúc bấy giờ, Bạo-Công thấy Phạm-Sanh tuy là bịnh dường khó héo, vẻ vô minh gầy, song chẳng còn điên cuồng như trước nữa, trong lòng cả mừng bèn mời ngồi rồi đem các điều đại-khái về vụ án ấy ra thuật sơ lại cho Phạm-Sanh nghe, và nói cho chàng biết rằng vợ con chàng cũng được bình an vô sự, lại khuyên chàng hãy an tâm mà điều dưỡng cho bình phục tinh thần ; lúc rảnh rang phải chép những bài về trong trường thì lão nọ lại đặng cho mình bảo tấu oan cho. Đường ấy ắt chẳng mất cái khoa Trạng-nguyên hèn sợ.

Phạm-Sanh nghe nói mừng rỡ chẳng cùng bèn đứng dậy tạ ơn Bạo-Công rồi theo Công-tôn-Sách lui ra tư thất.

Khi Phạm-Sanh với Công-tôn-Sách lui rồi, thì lại thấy Vương-Triều Mã Hớn bước vào mà bẩm rằng : « Cúng tôi đã bắt được Các-đăng-Vân về đó. »

Bạo-Công nghe nói liền vội và thăng đường động sẻ tra Các-đăng-Vân cho ra cái án ấy. Còn Các-đăng-Vân thì ỷ cái thế-lực của mình, vì mình là Hầu-tước, dầu có khi thiệt ra bắt đi nữa, tưởng khi Bạo-Công công chẳng đám làm gì. » Nghĩ như vậy rồi cứ ỷ thế hầu ỷ đức bèn khai thiệt hết đầu đuôi, chẳng nỡ dấu một mảy gì hết cả.

Bạo-Công dạy lấy khẩu-cung và bảo Các-đăng-Vân ký ở vào đó. Khi Các-đăng-Vân vừa ký tên rồi, Bạo-Công liền nghiêm rét mặt, ai thấy cũng hết hồn ; bèn hỏ lớn lên rằng : « Hãy thình nguyhình ra cho mau. » Vừa dứt tiếng rồi, bỗng thấy Vương-Hà, Trương-Triều 4 người thình nguy-hình ra, lật tấm khám đậy ở ngoài ra, thì là cái hồ-đầu-trốc. Té ra cái Trần-đạo nầy từ ngày lập ra đến nay chưa dùng tới lần nào, mà nay Các-đăng-Vân lại mở bằng lần thứ nhứt đó.

Lúc bấy giờ Các-tận một xanh như chàm, ân năng đã không kịp ; trong giây phút mà đã đứt làm hai đoạn.

Các-đăng-Vân chết rồi, kế tới phiên Lý-Bảo ; hai người cùng đều chết vì Trần-đạo. duy có khác nhau là Các-đăng-Vân thì chết vì hồ-đầu-trốc, còn Lý Bảo thì lại chết vì cầu-đầu trốc.

Còn Các-Trọ thì xử trảm giam hậu ; vợ cả Lý Bảo là Lý-Thị sai bỉ bị đẩy lên Triều-Châu, phó Dõ-an mà làm lính ; hai anh em Khuất-Thảo với Khuất-Lương thì cho lãnh 4 trăm lượng bạc mà về, nhơn vì Khuất-Thảo có ý thảm mà đãi con lớn, nên phải bắt con lớn bằng con và mà đi vào viễn-xứ. Con lớn đau biết đi thân sau cho chồ, nay được nuôi dưỡng tử tế và ở không thong thả cho đến trọn đời.

Bạo-Công đã kết cái án ấy đâu đó xong xuôi, càng ra bẩm mau bốn cụ sớ vào trên tâu rõ việc Ouí-Hột-hầu là Các-đăng-Vân làm nhiều điều tàn bạo, nên đã dùng ngự-binh mà xử tử bêu rồi, chỉ như tên khoa Trạng-nguơn là Phạm-trọng-Võ nhơn đi thăm mẹ vợ mà bị đâu con khuất, nay vẫn còn bịnh trong mình chưa được khỏe hẳn ; vậy xin khoan hạn cho chàng nghỉ ngơi tịnh dưỡng trong lối 10 ngày, rồi sẽ vời vào mà tới yến quỳnh lâm.

Nhân-tông Thiên-tử xem rõ trước sau, trong lòng mừng rỡ chẳng cùng, khen người Bạo-Công binh chánh tức gian, mỗi mỗi đều châu phê y nghị. Lại còn một bức của Ngự-tiêu Hộ-vệ Triều-Châu, xin nghỉ ít ngày dưỡng cơ bịnh hương mà đi-tê. Thánh-thượng cũng phê chuẩn cho liền.

Khi Triều-Châu đã được các giá mà về làng thì bọn Công-tôn-Sách đều cũng lại ít ngày mà làm tiệc tiễn hành, rồi mới đành phân thả. Triều-Châu ra khỏi cửa thành rồi, tìm đến chỗ vắng vẻ không người mà đốt thay-phục, ăn mặc theo cách võ-sanh mà trở về Trường-chân-phủ Võ-tiên-huyện, về đến nhà bèn gõ cửa mà bảo, trong nhà có một người lão-bộc tên là Triều-Trung, chạy ra mở cửa, thấy Triều-Châu thì mừng lắm mà nói rằng : « Tế ra Đại-quan-nhân đã về, vậy mà tôi tưởng ai kêu cửa. » Vừa nói vừa chạy đi lấy chén rót trà ; Triều-Châu bèn kêu mấy người đồng-bọn, bảo vào trong mà nghỉ.

(Mai tiếp).

ECOLE DE DACTYLOGRAPHIE
Sténographie et Comptabilité, Pratique

PHẠM-VĂN-VINH
14, Rue Legrand de la Liraye, 14
(Bakas) Saigon

Trường dạy học-sanh máy viết chữ tắc, bát toán và chữ Ân-lê. Mấy khoa-học, Giáo-sư Langsa dạy rất cần mẫn và mau giỏi. Học hạ 3 tháng nên nghề và sẽ bảo kiết chỗ làm việc

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN VĂN
Directeur Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THIỆT.
13, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỌ.

Tirage 2651 exemplaires
au 31 octobre 1928

Saigon le 31 octobre 1928

ÉCOLE CENTRALE

de Dactylographie-Comptabilité pratique et sténographie

Cours de Français et d'Anglais

18, Rue Themeon DAKAO — SAIGON

Bản-trường dạy học-sanh máy chữ, biết toán, viết tắc, chữ Ang-lê và chữ Langsa. Các sĩ giáo-sanh tại Bản-trường đều chọn ròng tay khoa mạo xuất thân, để tự cách giáo dục tận tâm dạy dỗ, rồi lấy tiếng khen, học trong 3 tháng thì trở nên người thơ-ký giỏi giắn và buôn bán bội thập. Có hai lớp dạy riêng chữ Langsa không an tiền. Mỗi đêm đều có dạy đủ các khoa từ 7 giờ đến 10 giờ. Mỗi ông cũ-nhơn luật khoa có cấp bằng thượng đẳng đại học đường tại Paris lo về phần thanh-tra khoa thương-mãi và khoa sư-phạm lo chuyên dạy các khoa sở trường.

COURS D'ANGLAIS (Một Ông giáo sư Ang-lê)

COURS DE BANQUE | *Directeur technique et Professeur : 1 Licencié en Droit,*
COURS DE COMMERCE | *Diplômé de l'Ecole des Hautes Etudes commerciales de Paris*
COMPTABILITÉ COMMERCIALE | *Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce).*

Học sanh có cấp bằng sơ-học, học khoa bát toán tại Bản-trường trong ba tháng biết làm sổ Nhựt-ký (Journal), biết tính lỗ lời, khóa sổ khai sổ mới (Dresser comptes Parties et Profits, Bilan et Passer au Journal les articles d'Inventaire de clôture et de réouverture des comptes).

STÉNOGRAPHIE (*Professeur*) : 1 *Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce*

COURS DE FRANÇAIS ET DE CORRESPONDANCE COMMERCIALE: | *Professeurs :* | *1 Diplômé de l'Ecole supérieure de Pédagogie.1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce.*

HAI KHOA NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

DACTYLOGRAPHIE : Chargé de Cours : Ancien Secrétaire dactylographe

Có sở cần dùng người làm việc, thì Bản-trường lo đủ đặc học sanh riêng năng học hành giỏi, và tánh hạnh tốt, như khi trước vậy. Nhưng học sanh ở xa thì Bản-trường lo có chỗ ăn ở tử tế.

Thơ và đến hỏi xin gởi cho :

Monsieur BÙI-NGỌC-THỨ

Censeur-Fondateur, 18, Rue Themeon, Saigon

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh do

Mật tế và **Đờm dãi**

sinh ra, nghĩa là

các bệnh ở Gan, ở Dạ giày (bao tử) ở ruột, ở tim, các bệnh đọng huyết, bệnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải nhận kỹ tên ký

G. ROCHER, Bào-chế chuyên-môn

PARIS, 32, Rue de Grenelle

Bán ở các hiệu thuốc

ĐỒNG-HỒ TRÁI QUÍT

EBERHARD

thì coi đẹp và chạy đúng hơn hết

Có tại hãng đã thử : Bằng vàng, bằng bạc, bằng nickel

XIN HÃY HỎI — GIÁ BÁN RẺ LẮM

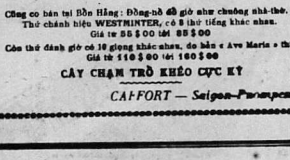

Công-cơ bán tại Bổn Hãng : Đồng-hồ để giờ như chuông nhà-thờ.
Thứ chánh hiệu **WESTMINTER,** có 8 thứ tiếng khác nhau.
Giá từ **85 $ 00** tới **85 $ 00**

Còn thứ đánh giờ có 10 giọng khác nhau, đọc bản « Ave Maria » thì
Giá từ **110 $ 00** tới **160 $ 00**

CÂY CHẠM TRỔ KHÉO CỰC KỲ

CAFFORT — Saigon-Paris-pont

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn **250.000** *đồng bạc*

Công-ty làm những việc kể ra sau nầy :

1° — Lãnh tiền đem gởi không hạng kỳ bằng bạc Đông-Pháp hay là của quan Langsa, cho 4 lý lời mỗi năm ; (4%)

2° — Lãnh tiền TIẾT-KIỆM cho 5 lý lời mỗi năm ; (5½) (hao chiếu cũng nhận)

3° — Lãnh tiền đem gởi có hạng kỳ, cho 6 lý lời mỗi năm ; (6%)

4° — Bán chi phiếu (chèques) và gởi tiền qua Đại-Pháp bằng dây-thép hay là gởi theo tàu trạm (transferts par câble ou par courrier) ;

5° — Cho vay đủ cách ;

6° — Cho vay về hàng hóa nhập cảng ở ngoại-quốc (ouverture de crédit à l'étranger).

Công-ty *VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG* sẵn lòng mà chỉ rõ cho đồng-bang chúng ta biết những công việc ở nhà Ngân-hàng mà đồng bang muốn cần dùng.

Ông Huỳnh-đình-khiêm, *Nghiệp chủ ở Gòcông, Doanh-sự Hội-trưởng ;*
» Trần-trinh-Trạch, *Nghiệp chủ ở Baclieu, Chánh Hội-trưởng Bản Trị-sự ;*
» Nguyễn-tấn-Vân, *Hội-đồng Thành-phố Saigon, Phó Hội-trưởng ;*
» Nguyễn-văn-Của, *Chủ nhà-in, Quản-lý Hành-sự.*

SOCIÉTÉ ANNAMITE DE CRÉDIT

54, rue Pellerin

Điện-thoại số 940. Tên điện-thoại : CREDITANA.

TA NÊN CẦN DÙNG NỘI HÓA

Lược thuật bài H. T. B.

Theo thanh chung, là tánh chung của loài người, ai ai cũng thế, song người mình lại có tánh lạ hơn người, ấy chính những thứ hàng hóa ở đâu đem tới, mà khinh bỉ hàng hóa của nước mình làm ra, coi rẻ tục lấy khắp cả ba kỳ (Nam, Trung, Bắc) chẳng đâu cho khỏi, bấy lâu các nhà báo cũng có rang chuông gỏ mõ về sự ấy mãi, mà chẳng thấy người mình tỉnh ngộ một chút nào, coi tánh người mình như thế, từ đâu mà sanh ra, ta phải bàn luận và xem xét cho biết.

Người nước Nam ta xưa kia, tánh chất hãy còn phác thực, kén thức hãi còn hợp hãi, cần chi tạo vật dụng cái gì, tinh là đồ lời thật tất cả, chẳng có cách tinh xảo và kiểu hoa mỹ chất nào.

Vả lại nước ta giáp giới nước Tàu, chẳng những người của họ đông hơn, đất của họ rộng hơn, sản vật của họ tốt hơn, đã làm cho người mình kinh sợ, mà lại nước họ là nước văn minh sớm nhứt ở châu-á, khi dụng và hàng hóa của họ, thật khéo léo tốt đẹp hơn nước ta, bởi thế, nước ta thuở nay, những nhà quan trường, và các nhà phú hộ, đều đua nhau mua dùng đồ Tàu, dặng có tiện lợi hơn hoa mỹ hơn, và sang trọng hơn các nhà tầm thường bá tánh, xã-hội ta thành ra một cái tập tục quí đồ Tàu, chuộng đồ Tàu, nhiều điều xét ra, thất cũng buồn cười lắm chớ, cái gì thiệt của người Tàu chế ra, thời gọi bằng đồ Tàu đã đành, lại như những cái dấu không phải người Tàu chế ra, cũng cho là qui là đẹp, thì cứ gọi là đồ Tàu, dường như dùng tiếng Tàu để chỉ riêng những đồ ấy mà không dám nhận là của mình làm ra, xem những vật thực của mình, như là bong-bóng, vây cá, bào-ngư, hải-sâm vân vân, các món ấy vẫn là vật sẵn của mình, mà vì theo cách nấu nướng người Tàu, thì gọi là đồ Tàu cũng có lẽ phải, còn như cam chanh ở nghệ (Nghệ-an) thanh-trà ở Huế, và các thứ quả phẩm nước mình, người khách-trú buôn chở nầy bán chỗ kia, thời họ đứng đầu vào gọi là cam Tàu, đồ Tàu, rồi tính giá đắt mà bán lại cho người mình dùng cả chẳng phải là người mình ham chuộng đồ Tàu quá, cho nên họ mới lợi dụng cái tánh ấy, để dối gạt mình đó sao.

Đến ba bốn mươi năm nay, đường giao thông đã mở rộng, hàng hóa các nước đem tới càng nhiều, nào là đồ Tàu, đồ Nhựt, nào là đồ Ấn-độ, nào là đồ Hoa-kỳ, người mình lại ham chuộng các thứ đồ ấy hơn nữa, như người sản tiền lắm bạc, quen thói xa hoa, sẵn đồ phục sức trong mình và đồ tiện thiết trong nhà, đều là của ngoại-quốc đem tới, còn hàng hóa của nước mình, thời chẳng cần dùng đến nơi.

Có người nói dương cái thực-nghiệp chấn hưng, hơn thì được, kém thì thua, là công lệ ở trong trường thiên-diễn, những nước công-nghệ đã phát đạt, mà vì vật liệu chưa sẵn, làm cái gì mình chưa chế tạo ra được, tất phải mua dùng của nước người, phương chi nước ta tài liệu chưa đủ, công-nghệ chưa tinh, so với các nước hãi còn thua kém, thời người mình phải mua dùng của ngoại-quốc là phải chẳng nên khắc trách làm chi, bấy giờ muốn người mình dùng nội-hóa, thì phải chấn hưng công-nghệ nước ta thế nào, mới có lẽ được.

Phải, lời bàn ấy vẫn là chánh đáng, nhưng tôi trộm nghĩ rằng : người mình biết trọng dụng đường thực-nghiệp, công-nghệ mới bắt đầu mở mang, dương buổi dựng mống xây tường, cái gì cũng còn ấu-trĩ, cốt nhờ về người trong nước, ai cũng có dụng thiệt hành, thời công-nghệ càng ngày tinh xảo, không phải ai nấy gấp tiền chung vốn, để giúp đỡ về việc chấn hưng công-nghệ đâu. Thảm dĩ... nếu xa cũng là của ta, dầu mà tốt đẹp vẫn ra của người, đồng-bào ta phải cần dùng nội-hóa mới phải.

RƯỢU PIPPERMINT

ĐỜI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Rượu nầy uống mát khan tiếng và tiện.
Làm bằng đường tin anh.

BÀ CHÚA NHỮNG CREMES BẠT-HA.

Pha lộn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mà lắm. Hãng cất ra từ năm 1796 ông **GET FRÈRES** ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

CÁI PHẦN PHƯỚC ĐỨC

CỦA CHƯ TÔN

Đã biết nhiều người đương trạc tuổi xanh lại than vãn rằng ai yếu đuối mà chẳng dặng hưởng sự sung sướng trong đời. Trước khi sự đau đớn hiện diện kể sự đau đớn trong lòng : bởi ai họ tưởng trị mà họ đã thấy tường mạo mình đau yếu, để bỏ qua muôn xanh rồi !

Những người bị đau đớn trong việc tu-bổ chỉ tâm như thế thì chẳng nên ngã lòng rằng chi.

CÓ MỘT SỰ GIÚP NỖI SỨC LỰC XƯA CHO ĐƯỢC BỀN BỈ

Nghĩa là sản sức lấy mình mà thôi, rồi sẽ được trở lại thành người sức lực mạnh bạo, được trăng hiện ấy là điều cần hiệp đặng mà hưởng sự đời. Hầu khi sự uống hôm nay thứ thuốc cao thượng tánh hiền lương sẽ rõ thân hiệu là :

FLOGALINE

Bổ gân cốt. Làm ra số viên nói những chất cần loại thần diệu có thiện cảm thì nội chuyển trị bổ gân cốt sung vô số làm cho tỏ chỉ yếu dưới trở lại mạnh như thường.

Có về bán tại : PHARMACIE PRINCIPALE L. SOLIRÈNE trước nhà hát tây Saigon.

Giờ tắm hầu kề. Bể lặng nắng chang chang ;
Cuộc vui chơi nơi bải biển. Thoán bườm lướt ngoài khơi

NGƯ ÔNG KÊ BÀI HẠT

Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRÁI QUA. há chẳng

nên mượn máy « **KODAK** » chụp làm dấu tích !

Hãy đến lựa mua mau máy chụp hình hiệu « **KODAK** » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE

Ở ngang nhà hát tây.— SAIGON.

Tại không đem đồ các kiểu rẻ cho chư-tôn chọn lựa.

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, chế riêng cho mấy người nào ăn không ngon, ngủ không dặng yên giấc, hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.

Thật là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán lại các nhà thuốc.

Xin mua cho hỏi coi thử

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đương nhóm thơ mời hỏi hết

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC

HIỆU :

L. L.

57 và 10

MÃ LỰC

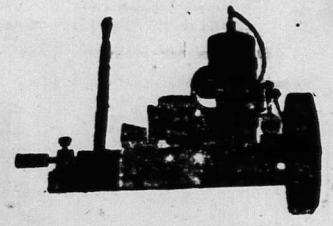

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO THỢ BẮN CHÀY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT và giá rẻ hơn hết

Xin hãy đo tại

3 Bd NOLODOM

A.C.R.I.C.

Các bà muốn trong gia-đình đặng yên ổn chăng ?

Muốn cho con cái đặng sớm sơ vui chơi mau đỏ da thắm thịt chăng ?

Muốn được các sự ấy thì không chi bằng các bà dùng :

Sữa bò hiệu « BERNA »

mà nuôi con thì mau thấy nó khôn lớn mạnh giỏi và thông minh dĩnh đạt.

Đại lý nội cõi Đông-pháp :

Hãng L'UNION COMMERCIALE INDOCHINOISE & AFRICAINE.

Hãng ấy chánh ở SAIGON, PNOMPENH, HAIPHONG, HANOI, NAMDINH, BENTHUY, THAIBINH, YUNNANFOU, TOURANE, HUE, QUINHON, NHATRANG, DONGHOI, THUXA.

MÁY XAY LÚA BÁN CHỊU

Xin mời quí vị đến xem máy móc của hãng :

Comptoir auxiliaire de commissions et de représentations

115, Boulevard de la Somme, SAIGON.

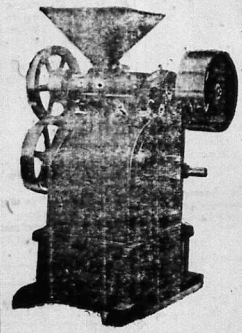

Máy xay lúa hiệu Đức-quốc xã Hông-mao, *thương hạng* BÁN GÓP MỖI THÁNG

Moteur Amadou *chạy* Mazout *cho chạy khỏi tốn tiền.*

Canot *hơi đồng kiểu lắm xin đẹp vô cùng.*

Máy móc thì có quyền hành vật kiểm xét. Khỏi sợ rủi ro khi sóng gió.

Propulseurs amovibles *để gắn vào tam bản chạy hết sức mau, tốn hao giá lại rẻ lắm*

Máy tàu hơi (Canot) *chạy dầu lửa và dầu sống*

Máy cưa, máy gạch, máy lồm nước đá, máy cày và cả thứ máy khác kể không xiết.

Tại hãng có Canot course *kiểu đua chạy trong 1 giờ đặng 65 kilomètres*

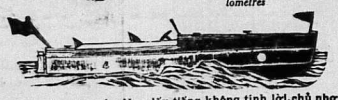

Hãng này rập máy đặng lấy tiếng không tinh lời, chủ nhơn là người Annam. Hết dạ trung thành với nòi giống.

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KỸ NGHIỆP CHO HÃNG

ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1, Rue d'Agot. — Saigon

Nhãn hiệu có bảo chứng mới lắm.

Hàng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ mau xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng này biết cách làm gạch theo kiểu cách kiểm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÃNG

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông tỉnh-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm ngành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Mãn hai 67, và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Prairie số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên ứng nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong ngoài đều biết, các chứng ho dùng đến ắt hết, không sai. Tánh thuốc chẳng hàng chẳng tạo đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chữa trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (ăn gió) sanh ra ho hen, đờm nhiều nổi sủng, lại thuyết ho lao ho lên ói còn nặt bị phong hàng, hơi thở nóng nảy, phổi sanh lao phát, tắt tiếng, lói tức, cóc họng hoặc lỏn trôi bình ho, cả thảy các chứng bịnh đó dùng đến thuốc nầy thì dùng an nhiên vô sự mạnh mẻ như thường, ăn ngon ngủ ngon rõ ràn giá một thứ thuốc hay lạ thường, chỉ có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng rủ lòng hạ cố mua dùng, xin hãy nhớ lưu tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập của bổn đường có cầu chứng nơi tòa kẻo lầm thứ giả uổng vào thêm hại. Bởi lòng nầy có kẻ vì tham tâm chế thuốc bậy bạ, ngoài làm hộp vẻ, tên, nhãn dạng bịch của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp lòng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng : Trẻ sơ khi dùng thuốc phải lấy cái ve cho thuốc trên đầu mỗi ngày uống hôn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn cuppe 3 giờ uống hễ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tới 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tới 16 tuổi uống nửa muỗn café như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến hết bịnh thì thôi, đau có một bữa uống rồi một bữa nghỉ bớt ra trễ cũng sự hại thuốc.

Một ve lớn giá là . . . . . 0$80
Một ve nhỏ giá là 0 40

THUỐC HIỆU :

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Méderos có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin tánh.

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài diễn-thuyết như vầy :

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe nhiều nó vô hại mà mùi thơm thơ ; dầu uống bao nhiêu cũng không phạt ti. uống nó rồi cái mùi nước đái phát khác xa mà trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống vô thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhồi Salol vào trong Santal làm cho cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trở lão dương cang là bổ dưỡng khí ra trăng kiện.

Thuốc nầy đã nêm làm, bỏ vào ống rồi thì mau theo.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống tới tám hườn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lắm, bất kỳ làm mới gì phải mạnh rảo.

THỜI-SỰ CẨM-NANG

1928

ĐÃ XUẤT BẢN

Giá một cuốn..... 2$50
Ở ma thêm tiền gởi..... 0 20

Thơ và Mandat gởi cho :
Imprimerie de l'UNION. — Saigon

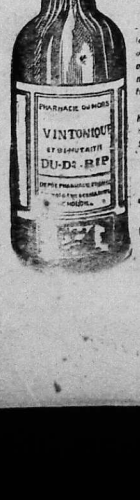

VIN TONIQUE & DIGESTIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU của Lương-y RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gan cốt càng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhứng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm coi thấy ngày xuân đã thốn mòn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cải lão hoàn đồng, mất mày trở tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít tiết ra nước, đón bị mất máu, có người bạch, có chứng, nhứng kẻ ăn uống tinh thần mà uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lắm bội, da mặt tỉ đỏ, tinh thần trác tiệu.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt : Pharmacie Franco-Chinoise, 190 đường Marins, Cholon.

Kính cùng quí vị đặng rõ : ĐẠI-ICB tại con đường Thủy-binh số 383-385 Cholon là một nhà trữ rất nhiều xe-máy đẹp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu D.I.C. MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT *giá rẻ hơn các nơi.*

Đến SUCCÈS *đu kiểu, treo vá đề bàn rất tiện, sáng không kịp xem nào tánh kịp.*

Trừ Bà đồ pạp tang xe-may, vá đồ pạp tang đèn Succès với mag mui xe-kéo, xe-hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời quí vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có lại nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân. (contre remboursement). Vì vào tiệm hàng chưa có, xin gởi trước cho 5 đồng.

Chủ nhân kính cáo.

ĐẠI-ICB, 383-385. — rue des Marins. — Cholon

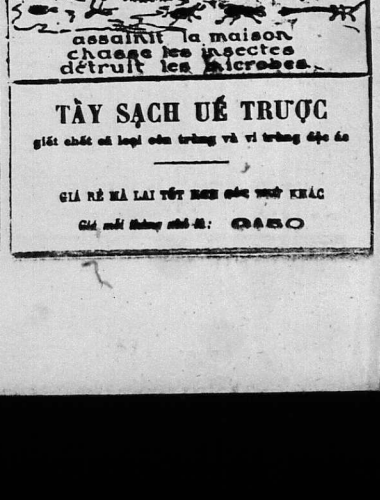

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

Khắc vào lưỡi dao

Chỉ một thứ là dao tốt

Đúng số thì thiệt là bền

[illegible] & Cie. — Lyon

TÂY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Giá mỗi thùng chỉ là: 0$50